

BELLEK**> 12-13****Direnerek Geleceğe Ekilen Umut Bitmedi!**

Tecrübelerimizle biliyoruz ki "ne kahramanlar ölür ne de gerçekler." Halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi emekle, bedel ödemekle gelişir ve yaşamlarını enternasyonal proletaryanın, ezilen ulus ve halkların kurtuluşuna adanmış sınıf bilinçli proletaryanın baş eğmez militanlarının bu fedakarlıktan kaçınmaları düşünülemez.

ÇIKTI!

özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir 4 - 17 Mayıs 2022**15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 256****www.ozgurgelecek37.net****Fiyatı: 5 TL**

DİRENİŞ, COŞKU VE GEZİ 1 MAYIS'I

EMEK**> 6****"Davamızdan
Dönmeyeceğiz!"**

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Acarsoy Tekstil fabrikası işçileri Hak-İş'e bağlı Öz İplik-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmışlardı. İşten ilk çıkarılan ve direnişin fitilini ateşleyen Selinay Yılmaz ile Acarsoy Tekstil'de yaşadıklarını ve direniş sürecini konuştuk.

YORUM**> 22-23****Gerilla Direnişi Neyi
Değiştirebilir?**

Ortadoğu coğrafyasını en fazla ilgilendiren meselelerin başında, TC devletinin gerilla alanlarına ve Rojava'ya yönelik saldırıları gelmektedir. Sorun salt TC'nin "sınır ötesi" operasyonu değildir. TC açısından Kürt halkı başta olmak üzere devrimci yurtsever dinamiklerin alanını daraltmak, kendi deyimleri ile hareket alanına kilit vurmak ve darbelemektir. Avaşın-Zap-Metina alanları tesadüfi seçilmiş alanlar değildir.

“50 Yıllık Mücadele, Geleceği Kazanma İrademizdir!”

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Merkez Komite bir açıklama yaparak “Partimiz 50 yaşında! 24 Nisan 1972’de İbrahim Kaypakkaya önderliğinde sınırlı sayıda kadro ve militan tarafından kurulan partimiz, bugün 50. yaşını kutluyor” dedi.

Açıklamada “Partimizin bütün özerk örgütlenmeleri, Halk ordumuz TİKKO gerillaları ve milislerini, Komünist Kadınlar Birliği’nden kadın ve LGBTİ+ yoldaşlarımızı; halk gençliğinin komünist öncüsü, Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği’mizin önder ve militanlarını ve mücadelelerini selamlıyoruz” denildi.

Açıklama şöyle devam ediyor; “Partimizin 50. yılını kutladığı koşullarda, sınıf düşmanlarımızın devlet aygıtı TC faşizmi 100 yılını kutlamaktadır. Ancak gelinen aşamada AKP-MHP faşist iktidarı, işçi sınıfı ve ezilen halkımıza büyük bir ekonomik kriz dayatmış durumdadır. Cumhuriyet tarihinin en büyük ekonomik krizi ve buna paralel olarak, bununla bağlantılı büyük çaplı bir servet

transferi söz konusudur.

Geniş kitleler yaygın bir işsizlik, yoksulluk ve dahası açlık tehlikesiyle karşı karşıyadır. Bunun yanında bir avuç asalak daha da zenginleşmiştir. (...) İşçi sınıfının güvencesiz sendikası çalışanları, kendilerine dayatılan ücret, çalışma koşulları ve iş cinayetleri karşısında fiili işgal, grev ve direniş içindedir. Sınıfın geniş kesimleri henüz harekete geçmemiş olsa da derinden bir öfke biriktirmektedir. İktidar sahipleri bu nedenle her ağzını açtıklarında ‘Gezi’den bahsetmektedir. Bu koşullar altında, Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan işçi sınıfına, ezilen emekçi halk kitlelerine verdiğimiz sözü bir kez daha yeniliyoruz: Biz kazanacağız, proletarya ve ezilen halklar kazanacak!”

“50. yılı selamlıyoruz!”

24 Nisan’la bir açıklama da KKB’den geldi. KKB “Ülkemiz sınıf mücadelesinin tarihinin son 50 yılında,

Marksizm-Leninizm-Maoizm’in yolunda Demokratik Halk Devrimi ve komünizm için can bedeli mücadele veren, tarihin tüm zikzaklı yollarında yenilgi ve zaferleriyle, ödediği ve ödettiği bedelleriyle, yarattığı köklü gelenekle ve hep ileri bakan gözleriyle, halkımızın umudu olan TKP-ML’nin kuruluş yıldönümünü komünizme olan inanç ve güvenimizle selamlıyoruz” dedi.

Açıklama şu şekilde sona eriyor; “Yaşadığımız toprakların komünizm yolculuğunda bildiğimiz ilk kadın şehidimiz Maria Suphi’den Partimizin ve TDH’nin ilk şehidi olan Meral Yakar ve onlarca kadın yoldaşımız, ölümsüzlerimiz bizlere yol göstermeye devam ediyor. Onlar, kurtuluşun sadece ve sadece komünizmle mümkün olduğunu görüp, mücadeleye adım attıkları andan itibaren de zincirlerini kırmanın verdiği gücü katmışlardır devrime. Çünkü onlar da biliyorlardı ki, bizim katılmadığımız devrimin başarı şansını yoktur ve bizler devrim başarıya ulaşmadan gerçek anlamda özgürleşmeyeceğiz.”

“Şan Olsun 50. Savaş Yılına!”

TKP-ML TİKKO Genel Komutanlığı da bir açıklama yaparak “Partimizin 50. savaş yılında halk ordusu olarak ‘Devrimin zaferi için Halk Savaşı’nda derinleş, gerillada uzmanlaş’ şiarıyla gerçekleştirdiğimiz konferansımız, halk

savaşını büyütme sözümüzün ve pratiğimizin somutlaşması açısından tarihsel olarak önemli bir yerde durmaktadır. (...) Türkiye ve Türkiye Kürdistanı’nda ekonomik krizle birlikte daha da yoksullaşan halkımızın isyanı ve öfkesi daha da artmış, kadın ve LGBTİ+lara dönük saldırılar katmerlenmiş, hapishanelerde politik tutsaklara yönelik baskı, işkence ve katliamlar ayyuka çıkmıştır.

Partimiz 50. yılına faşizmin yoğun saldırıları ve bu saldırılar karşısında halkımızın büyüyen isyanı ve gerillanın destansı direnişi içerisinde girmektedir.

Bizler TKP-ML önderliğindeki halk ordusu gerillaları olarak faşist TC devletinin saldırıları karşısında dağda ve şehirde direnişlerde aktif olarak yer alarak partimizin 50. yılına yakışır bir sürece gireceğimizin sözünü yineliyoruz” dedi.

“Devrim Yürüyüşümüz Devam Ediyor!”

Konuyla ilgili diğer bir açıklama da Avrupa Komitesi tarafından yapıldı. Komite açıklamasında “Partimiz, 50 yıllık mücadele tarihinde kardeş ve dost partilerle sürekli bir ilişki içinde oldu. Enternasyonal ilişki ve birlikteliğe önem vererek bu alanda büyük başarılar attı. Bugün de geliştirdiği enternasyonal ilişkilerle önemli adımlar atmıştır ve bunu daha ileri taşımada kararlıdır” dedi.

“Gün, Tüm Ezilen Halkların Örgütlenme Günüdür!”

50. kuruluş yıldönümü vesilesiyle Ortadoğu’da bir etkinlik düzenlendi. Saygı duruşu ve TKP-ML MK’nın açıklaması ile başlayan etkinlik konuşmalar, sinevizyon, şarkı ve halaylarla devam etti. İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından TKP-ML MK’nın 50. yıl açıklaması Arapça okundu.

Ardından TKP-ML Ortadoğu Partisi Komitesi adına bir konuşma yapıldı. Kürtçe yapılan konuşmada “Gün, tüm ezilen halkların, işçilerin, kadınların, köylülerin partimiz TKP-ML saflarında örgütlenme günüdür. Kürt, Arap, Ermeni, Asuri, Süryani, Türkmen halklarının Rojava Devrimi’nde elde ettikleri kazanımların tüm coğrafyaya yayılması

gerekmektedir. Bundan dolayı, coğrafyamıza musallat olmuş Türk Devletinin yıkılması elzemdir. Faşizmin yıkılması ve yerine Demokratik Halk Devriminin inşa edilmesi ile Ortadoğu halkları arzuladıkları büyük barışa ulaşacaklardır” denildi.

Ermeni Toplumsal Meclisi adına bir konuşma gerçekleştiren meclis eşbaşkanı Arev Kasapyan “İbrahim Kaypakkaya’nın gerçekliği henüz 23 yaşında faşizmin, Kemalizm’in karşısında direniş ve devrim düşüncesini örmesidir. Onun şahsında 24 Nisan’da kurulan TKP-ML’nin kuruluş yıldönümünü kutluyoruz” dedi.

Etkinlikte PKK, MKP, MLKP, DKP/BÖG, DKP/Birlik, Şehit Nubar Ozanyan Tugayı mesajları da okundu.

Avrupa Çapında Eylemler

Avrupa’da birçok ülkede ellinci yıl ile ilgili “Yol Göstericimiz, İlham ve Güç Kaynağımız; Partimiz TKP-ML 50 Yaşında!” yazılı pankartlar asıldı, yazılımlar yapıldı.

Londra’da “Yol Göstericimiz, İlham ve Güç Kaynağımız; Partimiz TKP-ML 50 Yaşında!” sloganı ve İbrahim Kaypakkaya’nın resminin yer aldığı pankart asıldı. İsviçre’de pankart asılırken

Avusturya Innsbruck’da ise pankart ve afiş çalışması yapıldı. Hollanda Rotterdam’da da aynı pankart asıldı.

Almanya’da ise Hamburg Sternsche, Duisburg, Hannover, Hamburg, Frankfurt, Hessen ve Nürnberg’de pankartlar asıldı. Duisburg’da KKB militanları yaptıkları açıklamada “Partimizi Duisburg’ta astığımız bir pankartla selamladık” dediler.

2022 yılının 1 Mayıs Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de kutlandı. Emperyalist kapitalist sistemin enternasyonalist proletaryaya ve dünya halklarına dayattığı yaşam ve çalışma koşullarına karşı milyonlarca insan sokaklara çıktı, meydanları doldurdu ve taleplerini dillendirdi. Genel olarak kitleler, Covid-19 pandemisinin yıkıcı etkisi altında, emperyalist kapitalist sistemin derinleşen ve sertleşen çelişkileriyle birlikte ortaya çıkan paylaşım savaşı tehlikesine, emperyalistlerin ve gericilerin işgal ve ilhak saldırılarına karşı öfke ve tepkilerini haykırdılar.

Dünya çapında 1 Mayıs gösterilerinin kitleselliği ve militanlığı, proletaryanın ve ezilen halk kitlelerinin yeni bir dünya, yeni bir yaşam istemelerinin somut ifadesi olarak değerlendirilmelidir. Bu nesnel durum, önümüzdeki süreçte dünya çapında isyanların ve halk hareketlerinin mayalandığını göstermesinin yanında enternasyonal proletaryanın görevlerine de işaret etmektedir.

Ülkemizde de 1 Mayıs yaygın ve kitlesel olarak kutlandı. Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda yüzbinlerce işçi ve emekçi alanlara çıktı, taleplerini dillendirdi ve faşizme olan öfkesini haykırdı. Yeni yılın ilk günlerinde başlayan işçi sınıfı hareketliliği, fiili işgal ve grevler, ardından kadınların 8 Mart'ta yükselttiği isyan ve direniş bayrağı, 21 Mart'ta başta Kürt halkı olmak üzere, Ortadoğu coğrafyasında ezilen halkların Newroz coşkusu ve kitleselliği kendini bu kez de 1 Mayıs alanlarında gösterdi.

Türk hakim sınıflarının tüm yasaklama ve engelleme çabalarına, 1 Mayıs öncesinde aralarında yoldaşlarımızın da olduğu yüzlerce gözaltı ve tutuklama saldırısına rağmen, 1 Mayıs'ın yaygın ve kitlesel bir biçimde kutlanmasının önüne geçilemedi. Bu durum önümüzdeki süreçte kitle hareketinin yönüne işaret etmektedir. Denilebilir işçi sınıfı ve emekçi halk, 1 Mayıs'ı kazanmış durumdadır. İşçi sınıfı ve emekçi halk pandemiyle birlikte kendisine dayatılan çalışma ve yaşam koşullarına, her türden yasaklama ve baskıya karşı tepkisini göstermiş, kendisine dayatılan deli gömleğini giymeyeceğini bir kez daha göstermiş durumdadır.

İşçi sınıfı ve ezilen halk kendine dayatılan çalışma ve yaşam koşullarına isyan etmekte, tepki göstermektedir. Özellikle ülkemiz bağlamında, ekonomik krizin işçi sınıfı ve emekçi halka fatura edilmesine, yüksek enflasyona, alım gücünün düşmesine, başta temel ihtiyaçlar olmak üzere her şeye yapılan korkunç zamlara, açlığa,

1 Mayıs'ı Kazandık! Özgür Geleceği de Kazanacağız!

yoksulluğa, işsizliğe ve sefaletle karşı yüzbinlerce insan meydanlara çıkmış, öfke ve tepkisini haykırmış, taleplerini dillendirmiştir.

1 Mayıs meydanlarında ön plana çıkan noktalardan biri de kitlelerin Gezi İsyanı'na sahip çıkması olmuştur. Kısa bir süre önce faşizmin göstermelik mahkemesinde “mahkum” edilmesi ve tutuklamalara karşı, kitleler öfke ve tepkilerini dile getirmiştir. Kitleler bir kez daha Gezi'yi sahiplenmiş, her türden gerici saldırı ve kara propagandaya rağmen “Karanlık gider, Gezi kalır” demiştir.

1 Mayıs alanlarında ön plana çıkan noktalardan bir diğeri ise işçi sınıfının yanında, kadın ve gençlik katılımının yoğunluğu olmuştur. Bu aynı zamanda kadınların kendilerine dayatılan yaşam koşullarına, kadın cinayetlerine karşı tepkilerinin sonucudur. Benzer biçimde gençlik kendisine dayatılan geleceksizleştirme saldırısına karşı meydanlara çıkarak tepki göstermiştir.

Saflar netleşiyor, çelişkiler derinleşiyor!

Derinleşen ekonomik krize paralel olarak Türk hakim sınıfları arasındaki çelişki ve saflaşmada sertleşmektedir. Her ne kadar çelişki ve saflaşmalar “seçim”e endeksli

olsa da burjuva ana muhalefet lideri Kemal Kılıçdaroğlu “Vatanı satanlarla kavga edeceğiz” demekte, iktidarın küçük ortağı faşist MHP lideri Devlet Bahçeli, “*Ve Kemal Kılıçdaroğlu böyle bir kavgada kaybeder. Çünkü kavga tecrübesi yok. Ama bizde 53 yıllık kavga tecrübesi var*” diye yanıt vermektedir. (28 Nisan)

İktidarın ortağı faşist MHP'nin kontrgerillanın arka bahçesi olduğu, kontrgerillanın halka ve devrimcilere yönelik faşist saldırılarında kullanışlı bir aparat olarak kullanıldığı bilinmektedir. Faşist MHP liderinin bahsini ettiği “53 yıllık kavga”nın halk düşmanlığı, devrimci ve komünist harekete yönelik faşist saldırganlık olduğu açıktır. Deyim yerindeyse MHP lideri burjuva muhalefete “aba altından sopa göstermekte”dir.

D.Bahçeli'nin bu sözleri ciddiye alınmalıdır. MHP hakim sınıflar için sıradan bir parti değildir. Yakın bir örnek olarak HDP İzmir İl Binası'na saldıran ve Deniz Poyraz'ı katleden kontrgerilla unsuru ve MHP bağlantılı katilin, mahkeme tavırları bakıldığında bu faşist katilin arkasına aldığı güçlere dair bir fikir edinilebilir. Kısa bir süre öncesinde yüzlerce kişinin ölümünden sorumlu olan 400'ü aşkın Hizbullah tetikçisinin de birer birer hapishanelerden salıverilmesi de bu minvalde değerlendirilmelidir.

rilmelidir.

Öte yandan son süreçte hakim sınıf partilerinin birbiri ardına başta Suriyeli olmak üzere sığınmacılara yönelik yaptıkları açıklamalarda dikkat çekicidir. Bir kontrgerilla unsuru olduğu tartışmasız olan Ümit Özdağ adlı ırkçı faşistin yapmış olduğu açıklamalar, TC'nin önümüzdeki süreçte sığınmacılar üzerinden provokasyonlar örgütlemeye potansiyeline işaret etmektedir. Seçim süreci yaklaştıkça her renkten hakim sınıf partisi, sığınmacılar üzerinden “seçim çalışması” yapacaktır. Dahası sığınmacılara yönelik kontrgerilla kaynaklı ırkçı şoven saldırılar, pogromlar düzenlenmesi ihtimal dahilindedir. TC'nin tarihi değerlendirildiğinde bu türden saldırıların sıklıkla gerçekleştirildiği bilinmektedir.

Ekonomik kriz derinleştikçe, işçi sınıfı ve halkta iktidara karşı öfke ve tepki biriktikçe, faşizmin halka yönelik saldırılarında artış gözlemlenmektedir. HDP ve DBP'ye yönelik saldırı ve tutuklamalar sürdürülmektedir. Sırada HDP'nin kapatılması hamlesi vardır. Faşizm buna hazırlanmaktadır.

Son olarak açıklanan “Gezi Davası” kararları, devletin sadece devrimcilere, komünistlere ve Kürt halkına değil, liberrallere, demokratlara ve kendine Kemalist

İşçi ve Emekçiler 1 Mayıs'ta Alanları Doldurdu!

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs, Samsun'dan, Elazığ'a, Malatya'dan Aydın'a, Mersin'den Kayseri'ye dört bir yanda yoğun bir katılım ve coşkuya sahne oldu.

İstanbul

Maltepe'de Kitlese 1 Mayıs

İstanbul'daki 1 Mayıs kutlamalarının adreslerinden biri Maltepe Meydanı'ydı. On binlerce kişi saat 11:00'de yürüyüş kollarında biraraya geldi. DİSK, KESK, TMMOB, TDB ve TTB öncülüğünde gerçekleşen kutlama, "Birlikte kazanacağız" şiarıyla gerçekleştirildi.

Savaş ve sömürüye karşı ortak mücadele vurgusunun öne çıktığı pankartlarıyla kortejler halinde iki koldan yürüyüşe geçen kitlenin en önünde DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDB'nin "Birlikte değiştireceğiz" pankartı taşıdı.

Maltepe mitingi için İdealtepe kolunda biraraya gelen içlerinde KESK, TTB gibi emek kurumlarının yanı sıra HDK, HDP ve bileşen partilerinin yanı sıra Birleşik Mücadele Güçleri (DBP, Partizan, SMF, Komün, Devrimci Parti, ESP, Alınteri) YDG, Yaşam Ağacı Derneği, Katı Atık İşçileri Derneği, Damal Dernekleri gibi birçok dernek ve sendika siyasi parti yürüyüş yaptı.

Birleşik Mücadele Güçleri bileşenleri en önde açılan Kürtçe ve Türkçe "Açlığa, sömürüye, faşizme karşı birleşirsek kazanırız" yazılı pankart arkasında yürüdü. Partizan ve YDG'nin korteji toplanma noktasında coşkulu marşlar ve halaylarla toplandı. Partizan, "İşsizlik, Yoksulluk ve Haksız Savaşlara Geçit Vermeyeceğiz! Halk Kazanacak!"; YDG ise "Tarih yaratan ellerimizle, direnişte tek el olmaya geldik" yazılı pankartlar arkasında "İşçilerin Birliği sermayeyi yenecek", "Birlik Mücadele Zafer", "Biji Bexwedana zindana", "Kürdistan goristan jibo faşistan", "Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakka-ya", "Umut elli yaşında, Partizanlar kavgada", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Her yer Taksim, her yer direniş" vb. sloganlar haykırdı.

Alana girişte Kaypakyalı Partizan flamlarına polis engel olmak istedi. Flamaları içeri almak istemeyen polise rağmen kitlenin ısrarlı duruşuyla alan girildi. Konuşmaların ardından ortak metin Kürtçe, Türkçe ve Arapça okudu.

Taksim'de gözaltı saldırısı

1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmak isteyen çok sayıda devrimci, demokrat kurum üyeleri polis saldırısıyla gözaltına alındı. Gözaltılar, gecenin ilk saatlerinden itibaren başladı. Sabaha karşı 3 sıralarında İstiklal Caddesi'nden Taksim Meydanı'na "Yarınlar Bizim Taksim Bizim" pankartıyla yürüyüş Öğrenci Faaliyeti üyeleri; OTİS ve Kafe-Bar Çalışanları Dayanışması üyeleri; Beşiktaş'tan Taksim'e yürüyüş Gençlik Komiteleri üyeleri; Elmadag'dan Taksim'e yürüyüş Halkevleri ve TÖP üyeleri; Devrimci Parti ve Özgürlük Meclisleri üyeleri; Mücadele Birliği okurları gözaltına alındı.

Ayrıca BMG üyeleri polis saldırısıyla gözaltına alındı.

Toplamda Taksim'e yürüyüş 168 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

Ankara

Polis Engeline Rağmen Coşkulu

1 Mayıs

Ankara'da polisin keyfi yasağına karşı on binden fazla emekçi alana çıktı.

Saatler öncesinde Tandoğan Meydanı'nda biraraya gelen emekçiler alana üç koldan giriş yaptı. Atatürk Kültür Merkezi önünde bir araya gelen siyasi partiler kortejler halinde yürüyüşle Tandoğan Meydanı'na yürüdü.

Ankara Partizan ve YDG, "Açlığa, Yoksulluğa Mahkum değiliz. Halk Kazanacak!" şiarı ile Tandoğan Meydanı'na yürüdü.

Polis sık sık programın başlaması, alana kortejlerin girmesi için Tertip Komitesi'ni taciz etti. Mitingte, Gezi Davası'nda tutuklanan insan hakları savunucularının mesajları okundu.

Ankara 1 Mayıs'ında komite adına yapılan açıklamada, Ankara'nın 10 Ekim Katliamı'ndan sonraki en kitlese 1 Mayıs kutlamasını yaptığı ifade edildi.

Ankara'da 1 Mayıs'ın Tandoğan'da kutlamasının ardından polis, Kızılay'a gidenleri engelledi. Slogan atılmasına ve pankartların açılmasına izin vermeyen polis, 1 Mayıs'a katılanlara saldırırken, yürüyüşe devam edenler alkışlı protestoda bulundu. Polis bunun üzerine kitleye biber gazı sıktı.

İzmir

Binler Gündoğdu Meydanı'na

Sığındı

Konak Gündoğdu Meydanı'nda düzenlenen mitinge, işçiler, emekçiler, kadınlar ve gençler akın etti. Üç ayrı koldan yapılan yürüyüşlerle dolan miting alanında savaş ve sömürü politikalarına tepki yağdı. DİSK'e bağlı sendikalar Basmane Meydanı'ndan, Türk-İş bağlı sendikalar Alsancak Liman yönünden, KESK'e bağlı sendikalar ile siyasi parti ve kurumlar ise Cumhuriyet Meydanı yönünden miting alanına yürüdü.

YDG korteji de alana "Tarihi Yaratan Ellerimizle Direnişte Tek El Olmaya Geldik" yazılı pankartla giriş yaptı. Polis, YDG

flamasını engellemeye çalıştı. Buna karşın YDG okurları polisin bu keyfi tutumuna karşı flamlarıyla alana giriş yaptı.

BMG de mitinge "Açlığa, Sömürüye, Faşizme Karşı Birleşerek Kazanacağız" yazılı pankartla yürüdü.

Miting sırasında sık sık "Her yer Taksim, her yer direniş", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz", "Gezi kalıcı AKP gidici", "Biji Berxwedana Zinadana" ve "Deniz Poyraz onurumuzdur" sloganları atıldı.

Ortak basın metnini okuyan Türk-İş İzmir Bölge Temsilcisi Hayrettin Çakmak, 1 Mayıs'ın yaşamın kendisini üreten on binlerce emekçinin günü olduğunu söyledi. Miting, sanatçı Edip Akbayram'ın sahne almasıyla son buldu.

Gebze

Emekçiler Yasak Tanımadı

Gebze'de kaymakamlığın koyduğu alan yasağı Gebze Sendikalar Birliği'nin (GSB) tepkisi ve işçilerin kararlı duruşuyla aşıldı ve 1 Mayıs Gebze Kent Meydanı'nda binlerce işçi ve emekçinin katılımıyla kutlandı.

İşçi ve emekçiler miting için Trafo Meydanında toplandı, Gebze Kent Meydanı'na yürüdü. "Yasaklar sizin meydanlar bizim", "İş ekmek özgürlük", "Yaşasın 1 Mayıs" ve "Her yer Gezi, her yer direniş" sloganı atan işçiler, yasakları tanımadıklarını alanlardan bir kez daha haykırdı.

SÖYLEŞİ Selinay Yılmaz

“Davamızdan Dönmeyeceğiz!”

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde (DOSAB) kurulu bulunan Acarsoy Tekstil fabrikası işçileri Hak-İş'e bağlı Öz İplik-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmışlardı. 10 Mart 2022 tarihinde işten çıkarılan Selinay Yılmaz, çıkarıldığı günden itibaren fabrika önünde direnişe başlamıştı. Direniş devam ederken 25 Mart günü de kadın işçilerden Emel Didir, Öznur Mantarcı ve Dilek Dünder “işçilere psikolojik baskı uygulamak, sataşmak ve huzur bozmak” bahaneleriyle İş Kanunu 25/2 maddesinden işten çıkarıldı. Çıkarıldıkları günden bu yana direniş alanında yerini alan dört kadın işçi, sendikalaşmanın yok denecek kadar az olduğu bir sanayi bölgesinde, kadın işçilere seslenerek örgütlenme çağrısı yapıyor.

Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak, işten ilk çıkarılan ve direnişin fitilini ateşleyen Selinay Yılmaz ile Acarsoy Tekstil'de yaşadıklarını ve direniş sürecini konuştuk.

- Acarsoy Tekstil'de ne zamandır çalışıyorsunuz? Orada biriminiz neydi?

- Ben Acarsoy'da 5.5 ay çalıştım. Sonrasında çıkarıldım. Birimimiz -aslında hepimizin bölümleri- farklı ama iplik eğirme operatörü diye geçiyor. En baştan

anlatayım, ben işe girdikten sonra bana geldiler, bu çıkarılan ablalardan birkaçı “sendikaya üye ol” dediler. Ben de biraz içerisini tarttıktan sonra baktım ki haksızlıklar var sendikaya üye oldum.

- Acarsoy'da kadın işçilere dönük çok sayıda taciz, mobbing ve baskı olduğu ifade ediliyordu. Bunları anlatabilir misiniz?

- Evet en başta kadınlara karşı çok haksızlık var. Tacizler ön planda yani ustalar vb... Elemanlar geliyor, kadınların numarasını istiyorlar, birkaç arkadaşımın başına geldi. Benim başıma gelmedi. Ustalar zaten çok fazla “göz baskısı” yapıyor. Lavaboya giderken mesela... Bu benim ve yine işten çıkartılan Dilek ablanın (Dilek Dünder) başına geldi. Dilek ablayı lavabodan çıkarttılar. Usta geldi kapısını tıklattı “çık” diye. Düşünün ki bir kadının tuvaletine kadar girip kapısını çalıyor.

Sonrasında benim şöyle oldu; Ben lavaboya giderken usta “nereye gidiyorsun, neden gidiyorsun?” diye sordu, lavaboya gittiğimi bildiği halde soruyordu. Yani bu şekilde çok baskı var. Makine desen çok fazla makineye baskıyorduk, gelmeyen elemanın yerine de biz bakıyorduk. Tabii ki bu iş sağlığı ve

güvenliği açısından uygun değil ve aynı performansı sergilememiz olanaksız. Bir de makinede randımanın düşmemesini, hiçbir şekilde aksaklık olmamasını istiyorlardı ki, bu da imkansız. Çünkü iki kişinin yapacağı işi bir kişi yapamaz doğal olarak. Bu şekilde baskılar vardı, bu yüzden sendikalı olmaya karar verdim ve üye toplamaya başladım.

Ondan sonra, sendikaya gidip geliyorduk, toplantılara... Bir kişi tarafından içeriye ismim söylendi ve işime son verildi. O günden sonra da hemen fabrikanın önüne gittik sendikayla beraber. Onlar da Allah razı olsun hepimize sahip çıktılar özellikle bana. Aramamla birlikte 5 dakika içinde beni almaya geldiler, hiç yalnız bırakmadılar. Ondan sonra bir basın açıklaması oldu, ben 10 Mart'ta çıkarıldım işten. 25 Mart'ta bir basın açıklaması yaptık. Onun gecesinde saat 9:45 civarında 3.11 vardiyasında olan iki tane ablamız -onlar da öncümüz- onları kapının önüne koydular. Gardiyan gibi başlarında durdular, bir suçlu gibi kapının önüne koydular, arkadaşlarıyla bile konuşturmadılar. O gece de biz oradaydık. Ondan sonra bu şekilde hepimiz direnişe başladık.

“Direniş bize güçlü olmayı öğretti!”

- İşten çıkarılma gerekçesi olarak ne sundular size?

- Gerekçe olarak bana yalan tutanak... Hepimize aslında yalan tutanaklar, bana aşağıya sigara içme alanına çay indirmem ve performans düşüklüğü olarak söylendi. Aşağıya çay indirmeyi zaten tutanağımda da yazdım, herkes indiriyordu, ki en baştan benim yanımdaki usta dahi indiriyor. Benimle birlikte iki arkadaşım indirmişti, onlara tutanak tutulmadı. Sadece bana tutuldu. Performans düşüklüğü desenez, ben bir tane mesai kaçırmamış insanım. Hepsine gittim. Her zaman bana zorla mesai kağıdı imzalatıyorlardı, “gel” diye zorluyorlardı. Randımanlarıma yani makine performansına baktığınızdaysa, -arkadaşlar da söylüyor- % 98'in aşağısına inmemiş insanım. Yani 10 yıllık vardiya birincisiyle birebir randımanım gidiyordu, beş buçuk aylık elemanken. Diğer ablalarinkiyse “insanlara sataşma, içerde psikolojik baskı yaratma” olarak tutanak

tutuldu. Bu şekilde onların da işlerine son verildi.

- Peki direniş sürecinize başladığınız hayatınızda daha önce böyle bir direniş pratiği var mıydı?

- Hayır yok. Hiçbirimizin yok daha doğrusu.

- İçeride sendika örgütlenmeye başladıktan sonra yeterli sayıya ulaşıyor muydu? Sendikanın örgütlenmesi nasıl gidiyordu?

- Gayet güzel gidiyordu. Biz zaten direnişi başlattıktan sonra bayağı hızlı şekilde üye yapmaya başladık, birden arttı çünkü hiçbir şekilde kıdeme göre zam yapılmadı. Performansa göre zam yapılmadı. Sendikalı olanlara daha az zam yaptılar. Bu açık ve net her şey, bütün içeridekilere sorulabilir. Sendikası olmayan bir vardiya var diğer vardiya işte, orası mesela ful zam aldı. Bizim iki katımız zam aldılar. Sendikalı olduğumuz konuşmalardan tabii ki onların da içeride yandaşları var, onlar tarafından duyuldu ve zammımızla birlikte bezdirme politikası yaptılar bildiğin.

- Peki sizdeki direniş heyecanını, size neler kattığını, duygularınızı da öğrenecek...

- Şöyle bir şey söyleyeyim; hepimizin illa ki evlerinde sorunları vardır ama oraya gittiğimizde, o müziği açtığımızda tüm sorunlarımızı unutuyoruz gerçekten. Orası bambaşka şekilde hepimize çok şeyler kattı. Özellikle dik durmayı sendikanın bize verdiği gücü öğretti. Aslında ne kadar bir kadın olarak da zaten bunun biz bilincinde olan insanlardık ama daha da ne kadar güçlü olduğumuz öğretti.

- Peki direniş sürecinin devamına dair neler düşünüyorsunuz, neler planlıyorsunuz sendikayla birlikte?

- Biz zaten direnişimizin sonuna kadar arkasındayız, ne zaman-olursa olsun sonuna kadar orada mücadelemizi vereceğiz. İçerideki arkadaşlarımızdan korkanlar da var, korkup üye olamayanlar veya bekleyenler de var. İşten çıkarılma korkusuyla hareket ediyorlar. Onlara da biraz daha destek vermek gerekiyor. Aslında biz orada sadece 4 kadın olarak değil içeridekilerin de sesi olarak bulunuyoruz. O şekilde bir direniş sürdürmeyi düşünüyoruz. Davamızdan dönmeyeceğiz.

Birlik ve Dayanışmayla 1 Mayıs'a

İstanbul Anadolu yakasında 1 Mayıs öncesinde Partizan ve YDG tarafından bir piknik örgütlendi.

Bu yıl örgütlenmeyi ve kitlelerle doğrudan teması önceleyen, kolektif bir 1 Mayıs çalışması hedefi doğrultusunda bir süredir ev ziyaretlerini sürdüren Partizan ve YDG, Anadolu yakasında 1 Mayıs gündemli bir piknik düzenledi.

Piknikte ilk olarak biraraya gelişinin nedenlerine ve genel sürece dair bir konuşma yapıldı. Konuşmada 24 Nisan gününün/ Nisan Güneşi'nin Türkiye, T. Kürdistanı proletaryası ve ezilen halkları için anlamı üzerinde durulurken bir başka tarihsel dönem olan Ermeni Soykırımı'nda yaşananlar hatırlatıldı.

1 Mayıs'a AKP-MHP iktidarının sefalet ve zamlarla örülü bir hayatı dayattığı koşullarda gidildiğine dikkate çekilerek işçi sınıfının Kasım ve Aralık aylarında yükselen ve bugüne dek devam eden direnişlerine, 8 Mart'ta kadın ve LGBTİ+'ların mücadelesine ve 21 Mart Newroz'da Kürt halkının ortaya koyduğu direnişe dikkat çekildi.

Konuşmada ayrıca TC devletinin Pençe Kilit adı altında başlattığı askeri operasyonun amaçları üzerinde durulurken buna karşı çıkmanın gerekliliğinden bahsedildi. Konuşmanın ardından 1 Mayıs'ta yaşamını yitirenler şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından pikniğe katılanlar öğle yemeğine kadar kolektif bir şekilde çeşitli sosyal aktiviteler düzenledi ayrıca birlikte türküler söylendi.

Yemekten sonra ise 1 Mayıs üzerine bir forum düzenlendi. Forumda bu yılki 1 Mayıs'ın hangi konjonktürde gerçekleştiği, alanda olmanın önemi, genel anlamda kitlelerin içinde bulunduğu durum vb. pek çok başlıkla verimli bir sohbet gerçekleştirildi.

Sohbetlerde öne çıkan yan 2016'dan bu yana iktidarın uygulayageldiği politikalara karşı kitlelerin büyük bir öfke biriktirdiği ve bunun da farklı biçimlerde giderek daha fazla sokağa taşıdığı, devrimci-ilerici güçlerin de bu direniş ve hareketlerle daha fazla ilişkileneceğinin acil bir ihtiyaç olduğu ifade edildi.

Konuşmalarda devrimci güçlerin en yakınındaki ilişkilerin, belli bir deneyime sahip insanlarımızın örgütlü duruş ve yaşama dair bir sorgulama içine girmesi gerektiği, genel anlamda kitlelerinde örgütlenmesinin de buradan geçeceği belirtildi. 1 Mayıs'ta güçlü bir duruş ortaya koymanın önemi üzerinde duruldu. Forumda aynı zamanda

Rusya-Ukrayna savaşı da konuşuldu. Bölgeden bir enternasyonalistin aktarımıyla forum zenginleştirildi. Forum sonrasında düzenlenen bilgi yarışması oldukça çekişmeli geçti. Piknik türkü ve halaylarla 1 Mayıs'ta alanlarda olma temennisi ile sona erdi.

Partizan ve YDG Avrupa yakasında etkinlik düzenledi

Partizan ve YDG, 1 Mayıs çalışmaları kapsamında 24 Nisan Avrupa yakasında bir etkinlikte biraraya geldi.

Etkinliğin yapıldığı salonda "Açlığa ve Yoksulluğa Mahkum Değiliz. Halk Kazanacak Yaşasın 1 Mayıs" yazılı pankart asıldı. Etkinlik devrim ve komünizm şehitleri şahsında 1 dakikalık saygı duruşu ile başladı.

Ardından Partizan adına yapılan konuşma ile devam etti. Partizan konuşmasında, dünyadaki emperyalist-kapitalist sistemin içinde olduğu krize ve bu krizden çıkması için başvurduğu savaflara değinerek, buna Rusya-Ukrayna savaşını örnek verdi. Konuşmada ülkenin egemenlerinin benzeri bir krizde olduğu ve benzeri bir şekilde krizini örtmek için "Kilit-Pençe" operasyonu ile Kürdistan coğrafyasına saldırı ve işgal gerçekleştirmesine vurgu yapıldı.

Bu yılki 1 Mayıs atmosferine dair vurgular yapılan konuşmada, kış aylarında başlayan toplumsal dalgalanmanın 8 Mart ve ardından 21 Mart Newroz ile kendini daha üst boyutta ortaya koyduğu ve 1 Mayıs günü ise bir süredir işçi sınıfı içinde açığa dalgalanmanın kendini ortaya koyacağı dile

getirildi.

Son olarak konuşmada 24 Nisan Ermeni Soykırımı'nın 107. yılında soykırıma maruz bırakılan Ermeniler bu vesileyle anıldı. Konuşmada bir başka 24 Nisan'da bundan 50 yıl önce Kaypakkaya ve yoldaşları tarafından proletaryanın öncüsünün bu topraklarda direniş meşalesini yaktığı ifade edildi.

Yarım asırlık bu tarihin önemine dair vurgular yapıldı. Konuşmanın ardından YDG tarafından yapılan bir kısa film gösterimi gerçekleştirildi. Etkinlik yapılan forumla devam etti.

Forumda alınan sözlerle 1 Mayıs'ın tarihine dair kimi vurgular yapılarak, 1976-77 yılına dair yaşayanlar tarafından aktarım yapıldı. Dönemi yaşayan Partizanlar deneyimlerini aktardı. Forumda 2008-2011 döneminde Taksim talebiyle yürütülen 1 Mayıs direnişlerinden anlatımlar yapıldı. Konuşmalarda 1 Mayıs'ın işçi sınıfı hareketinin ve genel anlamda devrimci-yurtsever güçlerin andaki gerçekliği ve gücüne uygun bir formda karşılık bulduğu, tüm yasaklara rağmen 1 Mayıs talebinin her dönem kendini ortaya koyduğu ifade edildi.

Etkinlikte YDG tarafından bir şiir dinletisi gerçekleştirildi. Etkinlik çekilen halaylarla sona erdi.

Partizan 1 Mayıs çalışmaları

Partizan "Halk Kazanacak" şiarıyla yaptığı çalışmalara bulunduğu her alanda ev ziyaretleri ve sokak çağrısı ile gerçekleştirdi.

"Açlığa ve Yoksulluğa Mahkum De-

ğiliz; Halk Kazanacak! 1 Mayıs'ta Alanlara!" vurgularla 1 Mayıs çalışması yapan Partizan ev ziyaretleri ile bu yıl yoğun bir şekilde kitle çalışması yürütürken, sokak çalışmaları da gerçekleştirdi. Emekçi mahallerde "Krizin fatura krizi yaratanlar ödeyecek. Halk Kazanacak, Yaşasın 1 Mayıs" imzalı pankartlarını asarken, yine semtlerde duvar yazılamaları ile 1 Mayıs çağrısı yaptı. Diğer taraftan sosyal medya hesabı üzerinden birçok konuya dair görseller ile 1 Mayıs'a çağrı yaptı.

Ankara

Partizan Ankara'da "Zamlara ve yoksulluğa yenilmeyeceğiz. Halk Kazanacak. Yaşasın 1 Mayıs" vb. şiarıyla 1 Mayıs'a çağrı pankartlarını asarken ev ziyaretleri de gerçekleştirdi.

İzmir

Partizan İzmir'de de çalışmalarına benzeri şekillerde gerçekleştirdi. Menemen'de astığı pankart ile 1 Mayıs çağrısı yaptı.

YDG 1 Mayıs çalışmaları

'İsyanı Yay' şiarıyla 1 Mayıs'a hazırlanan YDG; İzmir, Ankara ve İstanbul'da gençliği 1 Mayıs'a çağırdı.

İstanbul

YDG, İstanbul'un Anadolu ve Avrupa yakasında yoğun afişleme ve bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. İşçi havzaları başta olmak üzere emekçi halkın yoğun yaşadığı bölgelerde de çalışmalarını yoğunlaştıran YDG, geleceksizliğe karşı halk gençliğini 1 Mayıs'a çağırdı.

Ankara

Ankara YDG de 1 Mayıs'a "Emek veren biziz, bütün değerleri üreten biziz, gece gündüz çalışan biziz! Bütün verdiğimiz emeğin sadece bir avuç insanın kasasını doldurduğu bu sömürü düzenine karşı #İsyanıYay!" diyerek halk gençliğine ve emekçilere çağrı yaptı.

İzmir

İzmir'de ise Konak, Karşıyaka, Balçık ve Bornova'da çalışmalarını yoğunlaştıran YDG, 20 Nisan sabahı polis operasyonlarına maruz kalmıştı. 1 Mayıs çalışmaları bahane edilerek 4 YDG'li sabaha karşı gözaltına alınmıştı. Buna karşın "Vazgeçmiyoruz" diyen YDG'liler 1 Mayıs çalışmalarını buna rağmen coşkulu bir şekilde sürdürdü.

KADINLARIN BİRLİĞİ

Patriyarkal Düzene Karşı Öfkemiz 1 Mayıs'ta

2022, 1 Mayıs'ı binlerce işçi ve emekçinin, Kürt halkının, gençliğin, kadın ve LGBTİ+'ların dört bir yanda tüm coşkusuyla alanlara, meydanlara çıktığı bir gün oldu. Son yılların en kitlesel 1 Mayıs'larından biri olduğunu söyleyebiliriz.

Emperyalist kapitalist sömürü düzeni savaş ve işgalden beslenerek ezilen milyonları, işçi ve emekçileri yoksulluk ve sefaletle sürüklediği bir dönemde karşıladık 2022, 1 Mayıs'ını. Yine beraberinde ekonomik kriz ve yoksulluk çemberinde kalan milyonlarca işçi ve emekçinin en temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamaz hale geldiği, açıklıkla mücadele ettiği bir tabloda, dört bir yandan çeşitli iş kollarında gelişen işçilerin, emekçilerin direnişine tanıklık ettik.

Sömürü düzenine başkaldıran, direnişe geçen işçi ve emekçiler bu kışın sonunun bahar olacağını çok önceden müjdelemişlerdi. 2022, 1 Mayıs'ı egemenlerin sömürü düzenini alt üst edebileceğimiz bir potansiyel açığa çıkartmıştır.

8 Mart'ta patriyarkal sömürü düzeni ve erkek şiddeti karşısında sokaklarda militan bir direnişle isyanı büyüten kadın ve LGBTİ+'ların mücadelesinden, Newroz'da Kürt halkının dört bir yanda büyüttüğü direniş ve mücadele faşist erkek devlete karşı verilen örgütlü bir cevap olmuştu. Bu yılki 1 Mayıs'ın coşku ve direnci tam da böylesi bir mücadele sürecinde mayalayandı.

Pandemi boyunca İstanbul Sözleşmesi sürecinde sokakları hiç bırakmayan kadın ve LGBTİ+ hareketi, uzun zamandır sokakta biriktirdiği enerjiyi ülkede gelişen politik gündemlere hızlıca refleks verip sokakta mücadele eden ve daha refleksif bir biçimde, diğer toplumsal kesimlere göre sahip olduğundan bahsedebiliriz. Buradan hareketle 2022, 1 Mayıs'ına da kadın ve LGBTİ+ hareketinin tam da bu ivmeyle hazırlandığından bahsedebiliriz.

Kapitalist sömürü düzenin derinleşen krizi en katmerli biçimde kadınların yaşamını tehdit ediyor. Kriz ve yoksulluk karşısında emeğimizin daha fazla sömürülmesi, işsizlikle tehdit edilirken ilk işten çıkarılanların biz olması karşımıza çıkmaktadır. İşte bu nedenle yoksulluğa, işsizliğe, güvencesizliğe karşı kadınlar emeğe dair talepleri ile 1 Mayıs'taydı. Artan erkek devlet şiddetine, kadın ve LGBTİ+'lara dönük sistematik saldırı politikalarıyla yaşamlarımızın ve kazanımlarımızın hedef alınmasına karşı isyanını 1 Mayıs alanlarından yükseltti.

Yine son süreçte hapisanelerde hasta kadın ve LGBTİ+ tutsaklara, siyasi tutsakları sindirmeye yönelik özel saldırı politikalarının sistematik bir

hal aldığından bahsedebiliriz. Böylesi bir süreçte Garibe Gezer intihara sürüklenerek, katledildi. Garibe için geç kal(an dayanışma)dığımız gerçekliği bir yana, bugün kadın mücadelesinin özneleriyle birlikte, akademisyen ve sanatçılar tarafından Aysel Tuğluk şahsında tüm hasta kadın ve LGBTİ+ tutsaklara yönelik çeşitli eylem ve etkinlikler örgütlenerek önemli bir mücadele alanı yaratıldı.

1 Mayıs'ta dört bir yanda kadınların yükselttiği isyan Binlerce Aysel(iz) olup sokaklarda, meydanlarda "Jin, Jiyan, Azadî!" sloganlarında buluştu.

1 Mayıs alanlarında Garibe'nin isyanını kuşanıp, hasta kadın ve LGBTİ+ tutsaklara daha fazla ses olmak için haykırdık. Garibe Gezer, dört bir yandan beyaz tülbentleriyle 1 Mayıs alanlarına koşan Barış Anneleri'nin zılgıtlarıyla selamlandı.

1 Mayıs'a sayılı günler kala İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesi kararının iptali istemiyle açılan dava Danıştay 10.Daire mahkemesinde görüldü. Yüzlerce kadın avukatın savunması sonrasında, Danıştay savcılığı İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararını hukuka aykırı buldu.

Erkek devletin kadın ve LGBTİ+ mücadelesinin bir kazanımı olan İstanbul Sözleşmesi'nden geri çekilme sürecinde de, karar sonrasında da aylardır sokaklarda mücadele ederek bu kararın anayasaya aykırı olduğunu hep dile getirilmişti. Savcılığın sunduğu bu görüş, bugün geline nokta da kadın ve LGBTİ+ mücadelesinin etki gücünü göstermekte. Kadınlar, 1 Mayıs'ta "karar ne olursa olsun vazgeçmeyeceğiz demek" için, çekilme kararı iptal edilene kadar değil, İstanbul Sözleşmesi'nin tüm maddeleri uygulanana kadar mücadeleyi büyüteceğini haykırdı.

2022, 1 Mayıs'ın da her gün sokaklarda, işyerlerinde karşılaştığımız erkek devletin emeğimize, bedenimize, yaşamlarımıza, kazanımlarımıza dönük saldırı politikaları karşısında alanlardaydık. Artık daha örgütlüyüz. Yaşam alanlarımızda bire bir mücadelesini verdiğimiz saldırılar karşısında artık yalnız değil daha kalabalığız. Kadın ve LGBTİ+ hareketinin uzun yıllardır sokaklarda büyüttüğü deneyim, bugün umutsuzluğa kapıldığımız anı dahi örgütlemeye başlıyor. Tam da bu noktada, bu deneyimlerden güç alarak yaşamlarımızı zapturapt altına alan egemenlerin sömürü çarkını ancak ve ancak örgütlü mücadele ile alt üst edebiliriz.

“Deniz’in İsyanını Kuşanacağız!”

Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer hakkında açılan davanın 3'üncü duruşması, Bayraklı Adliyesi 6'ncı Ağır Ceza Mahkemesi'nde 29 Nisan tarihinde görüldü. Duruşmada avukatlar, mahkeme heyetinin reddedilmesini istedi. Duruşma 18 Temmuz'a ertelendi.

Dava öncesi, Kadınlar Birlikte Güçlü adliye önünde açıklama yaptı. “**Deniz Poyraz isyanımızdır. Davanın takipçisiyiz**” pankartının açıldığı açıklamada kadınlar sık sık “Katillerden hesabı, kadınlar soracak”, “Deniz’e sözümüz barış gelecek” ve “Deniz Poyraz isyanımızdır” sloganlarını attı.

Açıklama kadınlar adına Zilan Tayboğa tarafında okundu; Deniz Poyraz'ın katledilmesiyle eşitlik ve adalet taleplerini haykıran, 8 Mart'ta meydanları dolduran, İstanbul Sözleşmesi'ni savunan, evde, işte, yaşamın her alanında erkek egemenliğine karşı mücadele eden kadınlara bir gözdağı vermeye çalışıldığı belirtilen Zilan, “17 Haziran 2021 tarihinde katil Onur Gencer'in HDP İzmir il binasında kız kardeşimizi katletmesinin üstünden on ay geçti. Tam on aydır Deniz'in isyanıyla, onun öfkesiyle adalet aramaya devam ediyoruz. Deniz Poyraz'a yapılan bir saldırı yalnızca bir katliam saldırısı değildir. Bu saldırı kadın mücadelesine yapılmış bir saldırdır. Bu saldırı eşitlik, özgürlük ve adalet talebine yapılan bir saldırdır. Deniz Poyraz'ın adalet mücadelesi herkesin adalet mücadelesidir. Her bir kadının adalet mücadelesidir. Bu mücadeleyi korku iklimi, baskılar, tutuklamalar ve katliamlar ile durduramayacaksınız. Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz” dedi.

Katledilen her kadın için olduğu gibi Deniz Poyraz için de gerçek adalet tesis edilene kadar mahkeme sürecinin takipçisi olunacağına vurgu yapılarak şunlar ifade edildi:

“İstanbul Sözleşmesi'ni feshederek kadın katliamlarının önünü açan, iyi hal ve tahrik indirimleriyle failleri değil kadınları yargılayan, kadın kurumlarını kapatarak ve kadınları gözaltına alarak, tutuklayarak, kazanılmış haklarımızı gasp etmeye uğraşarak bizi yıldıracağını, güçten düşüreceğini zanneden AKP ve MHP iktidarının tam karşısında sesimizi, sözümüzü, örgütlülüğümü, dayanışmamızı büyütmeye devam ediyoruz. Deniz'in uğruna mücadele ettiği demokrasi ve barışı bu topraklarda yeşertme inadımızdan vazgeçmeyeceğiz!”

Danıştay: “İstanbul Sözleşmesi Cumhurbaşkanı Kararıyla Feshedilemez!”

Danıştay 10. Dairesi, İstanbul Sözleşmesi'nden bir Cumhurbaşkanı kararı ile çekilmenin hukuksuzluğuna dair açılmış olan 200'den fazla davanın bir kısmını esastan görüştü. 29 Nisan günü görülen davada savcı, İstanbul Sözleşmesi'nin Cumhurbaşkanlığı tarafından bir kararnameyle iptalini hukuksuz buldu.

Dava neden Danıştay'a götürüldü? Danıştay, kamu idarelerinin yürüttükleri işlem ve eylemlerin hukuka uygunluk denetimini gerçekleştiren mahkemelerin yani idare mahkemelerinin, verdikleri kararlarda bir üst mahkeme olarak çalışır. İdare mahkemelerinde verilen kararlarla ilgili temyiz istemlerini inceler ve karara bağlar.

Kadın avukatlar, 29 Nisan günü mahkeme salonunda; “Fesih kabul edemeyiz. Tartışmamız gereken 9 No'lu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 3 numaralı maddesinin hukuka uygun olup olmadığı. Bu maddeyle ilgili yükümlerinin yetkisizlik itibariyle yoklukla sakat olduğu hükmündeyiz. Bu karar, yoklukla sakattır. Yarın bir başka Uluslararası Sözleşmeden çıkılabileceğini de gösteriyor” şeklindeki sözleri kadınların neden İstanbul Sözleşmesinden bir kararname ile çıkılmasını doğru bulmadığını ortaya koydu. Savcı mütalaasında Anayasa'da “Egemenlik, kayıtsız şartsız Milletindir. Türk Milleti, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organları eliyle kullanır. Egemenliğin kullanılması, hiçbir surette hiçbir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz” ifadeleriyle düzenlenen 6. Maddesi'ne “atıfta” bulundu.

Danıştay'ın 550 kişilik konferans salo-

nunda görülen duruşmaya, Türkiye'nin dört bir yanından gelen yüzlerce avukatın yanı sıra davacı kurumların temsilcileri ile çok sayıda kadın örgütü katıldı.

Bizler, kadınlar olarak en başından buna karşı her türlü şiddetin ve başta kadınlar, çocuklar, LGBTİ+'ların maruz kaldığı ev içi şiddetin insan hakları ihlali olduğunu belirterek; devlete, şiddeti önleme ve “mağduru” koruma yükümlülüğü getiren “İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmedik, vazgeçmiyoruz, vazgeçmeyeceğiz” dedik.

Ülkenin dört bir yanından İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz demek için Ankara gidilmesi uzun bir süredir verilen mücadelenin bir devamıdır.

Kadınlar nihai karar ne olursa olsun verdiği mücadele ile ısrarını ortaya koymuştur.

İstanbul Sözleşmesi uygulanana kadar...

Ülkedeki erkek egemen iktidarların sözleşmeyi imzalaması veya çıkması tamamen kendi çıkarlarına göre değişmekte, çıkarlarına uymuyorsa kendi kanunları ve yasalarını kolayca bir köşeye koymaktadır.

Nahide Opuz, kendisine ve ailesine şiddet uygulayan, tehdit eden evli olduğu erkeği devlet makamlarına tam 36 kez şikâyet etmesine rağmen onu korumayan TC devletine 15 Temmuz 2002'de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde (AİHM) dava açtı. AİHM, kararını 9 Haziran 2009'da verdi ve Türkiye'yi mahkum etti. Ardından kadınların mücadelesiyle o dönem İstanbul Sözleşmesi'ni ilk imzalayanlardan biri Türkiye oldu. O dönem çizdiği liberal popülist siyasete şimdi ihtiyaç duymamakta, sürekli

dozajını yükselttiği kadın düşmanı politikası ile sırtını erkeklere yaslamaktır. Ancak unuttuğu bir şey var; kadınlar kazandıkları hakları için sonuna kadar direnişler. Patriarkal sisteme karşı hayatları mücadele alanı olan biz kadınlar, sokaklar başta olmak üzere mücadelenin her türlü şeklini birbirini tamamlayacak şekilde veriyoruz, vermeye devam edeceğiz. Devletin “adalet dağıtıcısı” olarak inşa ettiği “Adliye Sarayları” çoğu zaman adaleti sağlamak şöyle dursun, başta kadınlar olmak üzere erkek adaleti ve adaletsizliği bir fiil hayata geçirmektedir. Bu nedenle kadınlar katledildiklerinde; katillerin ceza alması için, şiddetin her tür-lüsüne maruz bırakıldıklarında bunun karşılığının, yaptırımının olması için sokakta verdikleri mücadeleyi adliye koridorlarına taşıması, cins bilinçli kadın avukatların kıyasıya savunması gerekmektedir.

Adaleti sağlayan erkek egemen devletin adliyeleri değil kadınların başta sokakta olmak üzere adliye önünde, koridor ve salon-

larında verdiği mücadeledir. Bu bilinen bir şey, sadece İstanbul Sözleşmesi Danıştay davasında kadınların mücadelesi ile hukuksuz bulunmuş olması vesilesiyle bir kez daha görmüş, bir kez daha hatırlamış oluyoruz. Devletin kadına yönelik şiddetini önleyen yasayı da kadın mücadelesi yaptırıyor, uygulamasını da kadınlar mücadele ile yaptırıyor.

Yine bildiğimiz, hatırladığımız ve hep öne çıkardığımız bir şey daha varsa o da; kadınlar mücadelenin her bir taşını sokakta döşemekte, ısrarı ile, direnişi ile o taşları gediklerine yerleştirmektedir. İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılma kararından dönülünceye ve sözleşmenin her maddesi uygulanıncaya kadar mücadelemiz sürecektir. Elbette patriarkal düzen yıkılana, kadınlar özgür ve eşit bir düzende yaşayıncaya kadar mücadelemizin her bir taşı ellerimizle sokaklara, kaldırımlara, binalara, adliye koridorlarına döşenecektir. Vazgeçmiyoruz.

Kadınlar, Bakırköy Hapishanesi Önündeydi

TMMOB İstanbul Kadın Koordinasyonu'nun çağrısıyla Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde toplanan kadınlar, 30 Nisan günü bir eylem yaparak balonlar uçurdu.

Geçtiğimiz günlerde Gezi davasından tutuklanan Mücella Yapıcı'nın kızı Cansu Yapıcı, 28 Nisan günü annesi ile yaptığı görüşmeyi aktardı ve şöyle dedi:

“Ben aslında size içeriden mesaj iletmek için söz aldım. Perşembe günü Mücella ve Çiğdem'i gördük. Moralleri gayet yerinde, sağlıkları iyi. Dimdik duruyorlar. Orada bir sistem kurmuşlar. Çok selamları var. ... Dışarıyı çok merak ediyorlar. Bugün burada olduğumuzu biliyorlar; heyecanla bekliyorlardı. Morallerinin yüksek olduğunu, içeride, bu karanlık bitene kadar kendi sağlıklarını ve morallerini yüksek tutmaya devam edeceklerini söylediler. Mücella Yapıcı, cezaevi koşullarının iyileştirilmesi için rapora başlamış bile. Çiğdem de göçmenlerle ilgili neler yapılabilir, buna kafa yormaya başladı. ‘Siz dışarıda sağlam durun biz burada iyiyiz, mücadeleye devam’ diyorlar. Gezi'nin bakiyesini yüklenmekten de onur duyduklarını söylüyorlar.”

“Ablamla onur duyuyorum”

Mücella Yapıcı'nın kardeşi Müberra Zöhre ise şöyle konuştu: “Ablamla onur duyuyorum. Bu hukuksuzluğun düzeltileceğine inanmak istiyorum. Düzeltecekler. Ablam bulunduğu yeri cennete çevirmesiyle meşhurdur bizim aramızda. Mimarlığı da bundan seçti sanıyorum. ... Şehri düzeltiyordu, içeri koydular. Ablam şimdi de içeriyi düzeltiyor. Çok da güzel düzeltir eminim. Umudumu kaybetmedim, ablamın olduğu her yerde, her şey çok güzel olur.”

“Hukuksuzluğa karşı duracağız!”

TMMOB Şehir Plancıları Odası'ndan Pınar Giritlioğlu da “8 arkadaşımızın hukuksuz yargılamalar ve tek somut delil olmadan çarptırıldıkları cezaları kınıyoruz, reddediyoruz” dedi ve ekledi:

“Bu hukuksuzluğa karşı duracağız. Tüm meslek örgütlerimizle, dayanışma platformlarımızla arkadaşlarımızın yanındayız. İçeride bulunmaları, Gezi'deki itirazların susturulacağı anlamına gelmiyor. ... Biz Gezi'yi, her yerdeyiz. Korkmuyoruz, yılmıyoruz, sonuna kadar arkadaşlarımızla mücadele etmeye devam edeceğiz. En kısa sürede arkadaşlarımızı geri alacağız.”

Siwar Hatın Peya Çûn

Devlet ve AKP-MHP faşist ittifakı, gün geçtikçe köşeye sıkışıyor. Her geçen gün yoğunlaşan ekonomik buhran ve artan “huzursuzluk” artık burjuva parlamenter siyasetin seçim vaatleriyle kucaklayamayacağı bir noktada.

Bununla birlikte halk muhalefetinin kadınlar, işçiler ve gençlik öncülüğünde yükseldiği de bir gerçek. Bunu, yaşanan grevlerde, 8 Mart ve ardından Newroz sürecinde gözlemledik. AKP-MHP faşist ittifakı, köşeye sıkıştığının farkında ve panik içerisinde. Kendisinden beklendiği üzere yine Kürt halkına yönelik imha saldırılarına başladı. Bu şekilde içeride de devrimci demokrat kitlelere ve potansiyel mücadele dinamiklerine gözdağı vermeyi, şovenizmi harlayıp, yükselen öfkeyi sönmülmeyi hedefliyor. Bu yeni dönemde, yine Kürt düşmanlığıyla sistemin sözde muhalefet partilerini de kendi siyasal iktidarının arkasında hizaya getirip pozisyonunu korumayı amaçlıyor. Zaten şovenizm konusunda söz konusu bu faşist partiler alenen birbiriyle yarışıyor. Bu yüzden devletin bu “operasyon”unu yalnızca Başûr’a yönelik değil, dört parça Kürdistan’ın tümüne ve Türkiye’nin devrimci demokrat güçlerine yönelik bir saldırı olarak görmekte fayda var.

Dünyanın gündemini meşgul eden Rusya’nın Ukrayna’yı işgali ve bunun etrafında derinleşen emperyalist çelişkilerden en çok TC faydalanmaya çalışıyor. Şovenist, işgalci emelleri adına girebileceği her şekilde giriyor. Ukrayna’ya İHA

sağlarken, Rus oligarklara da ev sahipliği yapıyor. Ancak şu var ki, devlet bir noktadan yani Kürt ve halk düşmanlığından asla ödün vermiyor. Şunu gözönüne almakta fayda var: TC, NATO’nun şımarık çocuğudur. NATO üyeliği boyunca, özellikle AKP döneminde birçok kez buna şahit olduk. Onlarca kez operasyonlar gerçekleştirdi. Bununla birlikte geçtiğimiz sene devlet, yaşadığı Garê hezimetini aşamamıştır. Bu süre zarfında NATO’dan edindiği teknik ve kimyasal silahlarla hazırlığını yaptı. Üzerine şimdi yine “Pençe-Kilit Operasyonu” adıyla Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’nin askeri merkezine yönelik bir imha hamlesi gerçekleştirmeye çalışıyor. Bu saldırının niteliğine dair Duran Kalkan’ın açıklaması şöyle:

“2016’dan bu yana yürütülen saldırılar önce kenarlardan; Xakurkê’den, Heftanîn’den başladı. Yine Zap ve Avaşîn’in sınır boylarından başladı. Küçük parçalar halinde saldırılar yürütüldü. 2021 yılında Metîna, Zap, Avaşîn hedeflenerek biraz sonuç alınmak, bir anlamda da merkeze doğru da yaklaşmak istendi. Alanlar zayıflatılmaya, askeri deyimle yumuşatılmaya çalışıldı. Şimdi Zap ve Avaşîn saldırısı 2008’deki gibi merkeze dönük bir saldırı olma özelliğini taşıyor. Burada başarılı olursa diğer gerilla bölgelerini, Xakurkê’den, Heftanîn’e kadar tümünden denetim altına alacak, gerilla üslenmesini ortadan kaldıracak. Düşmanın amacı budur. Bu gerçeği görmek lazım.”

TC’nin Irak Kürdistanı’na yönelik

işgal girişiminde KDP’nin Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’ne karşı takındığı ihanetçi tutumu da göz ardı etmemek gerekir. TC, saldırının başladığı tarihe kadar gerek ABD ile gerek Rusya ile sürekli görüşmelerde bulundu ve bunu da gizlemedi. Özellikle KDP ile resmen ortaklaşma, planlama ve işbirliği söz konusudur.

Öte yandan TC, kimyasal silah kullanımına devam etmektedir. İşgal ve imha girişimlerine son dönemde eklediği bu yöntemden ne vazgeçmiştir ne de dünya kamuoyunda mahkum edilmiştir. Ukrayna’da kullanılsa dünyanın gündemine oturacak silahlar, TC tarafından Kürtlere karşı imha silahı olarak kullanılmaktadır. Öyle ki, kullandığını reddetmek şöyle dursun, yaptıkları açıklamalarda kimyasal silah kullanımını itiraf etmektedirler. Bu sırada gerilla da geliştirdiği yeni teknik ve taktiklerle, kimyasal silah kullanımına rağmen, TC’nin işgal ve imha girişimlerini püskürtmeye ve ağır kayıplar verdirmeye devam etmektedir.

İmha ve işgal saldırısı

TC, Rojava ile Başûr arasına bir duvar örme istemektedir. Rojava’daki demokratik kazanımları yalnızlaştırmak ve eritmek istemektedir. Efrîn’de uyguladığı yağma, imha ve işgali, Başûr’da da uygulamak istiyor. Bölgesel yönetimin ve Irak’ın eksiksiz desteği ile elbette.

TC aslında Kürt halkını ayırmıyor, işbirliğine ve imhaya mahkum etmeye

çalışıyor. Kürtler arasındaki tüm çelişkilerden alabildiğine faydalanıyor. Öyle ki Irak Kürdistanı’nda KDP’nin önünü açtığı alanla doğayı ve büsbütün Irak Kürdistanı’nı yok etmeye girişiyor. Kullanılan kimyasal silahlar, çıkarılan yangınlar, arazilerin talanı, hem insani hem de ekolojik yıkımları peşinden getiriyor. Uyguladığı yeni yöntemle TC, kökten bir imha girişiminde bulunmaktadır. Emperyalistlere verdiği imtiyazlarla da bu anlamda kendisine alanlar açıyor. R.T.Erdoğan’ın savaşçırganıklığı dünya çapında bilinen bir gerçek. Yayılmacı hayallerini gizlemeyen, bulduğu her imkanda yağma ve yıkıma girişen iktidar şimdi de soluğu yeniden Zap ve Avaşîn’de aldı.

Devletin giriştiği saldırı yalnızca Kürt halkına yönelik değildir. Bölgede yaratmak istediği bu “Osmanlıcı” sanrılar kendisini tereddütsüz bir Türkleştirme politikası olarak gösteriyor. Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’nden sonra sıra KDP’ye, ardından Arap halkına ve Hristiyanlara gelecektir. Bunun temsilini TC’nin mülteci politikalarında ve Suriye’de işgale kalkıştığı bölgelerde uyguladığı Türkleştirme hamlelerinde görebiliriz. Devletin bu söylemlerini teşhir etmek devrimci-demokrat hepimizin önüne düşen bir görevdir. “Türk-Kürt ayrımı yoktur” diye söylevlerde bulunup ardından Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi’ne kimyasal silahlarla saldırılarda bulunmak apaçık bir yalandır ve burjuva siyasetidir. Devlet bunu ilk kez uygulamıyor, son kez de olmayacaktır.

Bunu içeride alkışlayan, dışarıda da Ukrayna bağlamında savaş karşıtlığını ağızından düşürmeyen tüm kesimleri, ideolojik yalnızlığa mahkum etmek gerekir. Bu yalan siyasetinin ve imha hamlelerinin hedefinde Kürtler olduğu kadar, tüm devrimci-demokrat güçlerin de olduğu unutulmamalıdır.

Yaşanan ekonomik bunalımın da eklendiği bu süreçte, TC’nin imha girişimini açığa çıkartmak, her anlamda karşısında durmak gerekmektedir. Devrimcilere ve özellikle gençliğe düşen buna karşı direnmektir. Dört parça Kürdistan’ın ve Türkiye’nin her noktasında gençler hayatları pahasına direnişi büyötmekteyken yapılması gereken şey budur. AKP-MHP faşist ittifakı, köşeye sıkışmış durumdayken üzerimize düşen görev, bu faşist ittifak özelinde kurumsallaşmış şovenizme ve faşizme karşı mücadeleyi büyötmektir.

Bu bir varlık-yokluk savaşıdır. Ama bir yandan da biliyoruz ki Zap bir kez daha destan yazacak; Siwar hatın peya çûn.

T. Kürdistanı'nda 1 Mayıs: “Birlikten Zafer, İhanetten Sömürü Doğar”

Türkiye Kürdistanı'nda halk; zamlara, sömürüye, işgal ve ihanete karşı alanlara aktı

Amed

1 Mayıs, KESK Amed Şubeler Platformu, Tabip Odası, DİSK Bölge Temsilciliği ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu öncülüğünde “Birlikte Değiştireceğiz” şiarıyla kutlandı.

Mitingde konuşan Tertip Komitesi Başkanı Kamuran Taş, emekçilerin insanca yaşanabilir bir ülke istediklerini belirtti. HDP Amed Milletvekili Dersim Dağ da, emekçilerin mücadelesinin her geçen gün büyüdüğünü kaydederek, “2022 yılı emekçiler için direniş yılı oldu” dedi. Miting müzik dinletisinin ardından sona erdi.

Wan

Wan'da binlerce emekçi buluştu. Sabah saatlerinde Hayat Hastanesi civarında toplanan demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler, sloganlarla Musa Anter Parkı'na yürüdü. Savaşa, sömürüye karşı sloganların atıldığı yürüyüşte kitle müzik eşliğinde halaya durdu. Üç noktadan miting alanına giriş yapılırken, halkın katılımı oldukça yüksekti. Müzikle başlayan miting konuşmalarla devam etti. KESK MYK Üyesi Şenol Köksal, savaşların alevlerinin en çok emekçileri yaktığını söyleyerek, “Savaş, sömürü, açlık ve diğer tüm sorunların temel kaynağı emperyalizmdir” dedi.

HDP Van Milletvekili Sezai Temelli de “İtiraz etmeye ve direnmeye devam edeceğiz. Bizi yıldırmaya çalışanlar bize karşı her gün şiddetle üzerimize gelenler, asla yolumuzdan dönmeyiz ve baş eğmeyiz” dedi.

Miting, sanatçı Kadir Çat'ın seslendirdiği şarkılar eşliğinde son buldu.

Qers (Kars)

1 Mayıs için Cumhuriyet Meydanı'nda miting yapmak isteyen kitleye izin verilmedi. Kitle de bunun üzerine Eğitim-Sen önünde toplanarak Gar Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından aralarında YDG okurlarının da bulunduğu kitle meydana mitinge başladı.

KESK Kars Bileşenleri Platformu ön-

cülüğünde kentteki Tren Garı alanında 1 Mayıs Mitingi düzenledi. Mitinge yüzlerce kişi katıldı. “

Dîlok (Antep)

Antep'te, KESK, TTB, DİSK, TMMOB ve TÛM TİS Antep Şubesi öncülüğünde “Birlikte değiştireceğiz” şiarıyla 1 Mayıs kutlanmaya başlandı.

HDP, DBP ise HDP İl binası önünden mitingin yapılacağı Kırkayak Parkı'na doğru yürüyüşe geçti.

Sêrt (Siirt)

Polis Siirt'te alana çıkan emekçilere saldırdı.

Siirt'te 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen emekçilerin polis amirinin hoparlörü kachırması ve “Gidin Newroz'da halay çekin” demesi üzerine arbede çıktı. Polisle sendika temsilcileri ve HDP milletvekili Meral Danış Beştas arasında tartışma yaşandı.

Dersim

Dersim'de 1 Mayıs, Dersim Emek ve Demokrasi Platformu, sendika ve kurum temsilcilerinin katılımıyla 1 Mayıs Anıtına doğru yürüyüşe geçilerek anıta çelenk bırakılmasıyla başladı.

Fatih Mehmet Maçoğlu'nun konuşmasının ardından Sanat Sokağı'ndaki toplanma alanına geçen kitle, Seyit Rıza Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Burada gerçekleştirilen konuşmaların ardından sanatçı Zeynep Kılıç'ın ezgileriyle son buldu.

Malatya

Malatya'daki 1 Mayıs kutlamaları Battalgazi ilçesinde bulunan 1 Mayıs Meydanı'nda yapıldı. Mitingde konuşan KESK Malatya Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Hasan Akdemir, 20 yıllık AKP iktidarının iç ve dış politikalarındaki başarısızlığının ülkeyi krizlere sürüklediğini ve gelinek noktada ülkenin bir avuç tefeciye mahkum edildiğini belirtti. Yapılan konuşmaların ardından müzik grupları sahne aldı. Kitle halay çekip, sloganlar atarak mitingi sonlandırdı.

Semsûr (Adıyaman)

Adıyaman Emek ve Demokrasi Platformu öncülüğünde gerçekleştirilen 1 Mayıs mitingi büyük bir coşku ile kutlandı. İtfaiye Kavşağı önünde biraraya gelen yüzlerce sendikacı ve emekçi, kortejler halinde 1 Mayıs alanına yürüdü. Platform bileşenlerinin açtığı “Yaşasın 1 Mayıs” pankartı öncülüğünde başlayan yürüyüş, “Susma sustukça sıra sana gelecek” ve “Bijî Yek Gulan” sloganları ile alana kadar sürdü. Katılımcı kurumların mesajlarının okunması ile başlayan mitingde, sık sık “İşçiyiz haklıyız kazanacağız” ve “Susma haykır savaşa hayır” sloganları atıldı.

Colemerg (Hakkari)

Hakkari Emek ve Demokrasi Platformu, KESK binası önünde açıklama gerçekleştirdi. Açıklamaya, HDP ile birlikte sendikalar ve demokratik kitle örgütleri katıldı. Saygı duruşuyla başlayan açıklamada emekçiler, sık sık “Bijî Berxwedana Kedkaran”, “Savaşa Hayır Barış Hemen Şimdi”, “Jin Jiyan Azadî” ve “Bijî Yek Gulan” sloganları atıldı.

Açıklamada konuşan DİSK Genel-İş Şube Başkanı Haluk Duran, “Bu sömürü düzenin bize vereceği hiçbir şey yok” dedi.

Gerillalardan Eylem!

TKP-ML TİKKO'ya bağlı Sefagül Kesgin Ağır Silah Birimi, TKP-ML'nin 50. kuruluş yıldönümünü selamlamak için bir eylem gerçekleştirdiğini duyurdu.

TC'nin işgal saldırılarına devam ettiği Rojava'da Til Temir'e bağlı Erbayn köyüne yönelik gerçekleştirilen eylem iki ayrı noktadan ağır silahlarla gerçekleştirildi. TC devletine bağlı güçlerin ve çetelerin işgali altında ki Erbayn köyüne gerçekleştirilen

eylemin “son süreçte Irak Kürdistanı'nda bulunan Zap, Metîna ve Avaşîn bölgelerine, Rojava'da Til Temir, Zirgan ve Kobanê'ye yönelik artan yoğun bombardıman ve hava saldırılarına bir cevap niteliğinde de olduğu” açıklandı. Eylemin ardından Sefagül Kesgin Ağır Silah Birimi'nin yoğun obüs saldırısına rağmen kayıp vermeden eylemi başarıyla tamamlayarak geri çekildiği belirtti.

*“Savaşan kaybedebilir,
savaşmayansa çoktan
kaybetmiştir.”*

Insanlık tarihi, sınıf savaşımının tarihidir. Ve tarih, ezenlerle ezilenler arasındaki savaşım ile ilerlemiş; yeni olan, gelişen eskimekte olanı, çürüten yeni yok ederek ağır bedeller ödeyerek yol almıştır-almaktadır. Bunu her köklü değişimin, her devrimin, ödenen ağır bedellerin eseri olarak da tarif edebiliriz. Diğer bir anlatımla baskıya, sömürüye, zulme direnmek her zaman ağır bedel gerektirir. Bu bedel ne kadar büyük olursa olsun, bedel ödememenin, bundan kaçmanın yol açacağı kadar büyük bir yıkımı olamaz. Çünkü direnenler, her zaman geleceğe umut ekerler. Ölümsüzlüğe, ölümsüzlük katarlar. Direnmekten, bedel ödemekten kaçanlar ise umutsuzluk bataklığında köle kalmaya devam ederler. İşte ölümsüzlüğün sırrı, geleceğe tohum olmakta yatar.

Emmanuil Kazakeviç bu gerçeği “Ekim Ön Gününde Lenin” isimli romanında sade bir dille ifade ediyor; “*Her şeyi kaybetmemiz mümkün değil. Bireyler her şeylerini kaybedebilir. Ulyanov, Zinovyev, Krupskaya, Lillina; proletarya her şeyini kaybetmez. Senin de çok iyi bildiğin bir yapıtta, proletaryanın zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmadığı söylenir. Ve bir devrim için riskten arındırılmış, ideal koşullar söz konusu olamaz. Söylediklerin bana yaşlı Tacitus’un Romalı bir suikastçı olan Pison hakkında söylediği, çok basit gibi görünen ama aslında çok önemli sözü hatırlattı. Sanırım şöyleydi: Onu önemli görevler üstlenmenin önünde her zaman bir engel olan zarar görmeme arzusu sınırlıyordu. Ben seni Gregori, o ürkek Romalıya benzetiyorum. Ama önemli görevleri, zarar görmeyeceğini garanti altına alarak başarmak mümkün değildir.*” (Mavi Defter, 4. Basım, s.107-108)

Burada sözü edilen zarar, ödenen bedeldir. Yani tarihin her döneminde ileriye doğru atılan tüm adımların karşılığında ödenen büyük bedeller vardır. Bu bedeli göze alamayanlar tarihin değiştirici öznesi olamazlar. Özellikle 20. yüzyılda sınıf bilinçli işçiler, ezilen uluslar ve halklar emperyalist saldırganlığa, faşizme ve gerici karşı bütün varlıklarıyla can bedeli bir savaşın içine girmişlerdir.

Paris Komünarları’nın hayalleri

Direnerek Geleceğe Ekilen Umut Bitmedi!

Ekim Devrimi’yle gerçeğe dönüşmüştür. Ekim Devrimi’nin rüzgarı yerküremizde bir fırtına olmuştur. Devrimler, devrimleri izlemiş, enternasyonal proletaryanın bu tarihsel yürüyüşü sosyalist kampın doğuşunu sağlamıştır. Artık dünyada bir denge durumu vardı. Tüm bunlar on milyonlarca sınıf bilinçli işçi ve emekçinin canıyla, kanıyla kazanılmıştır. Dolayısıyla devrim, sosyalizm ve komünizm mücadelesinden söz eden her devrimci militan, göreceği zarar üzerinde hesap yapmaz, yapmamalıdır. Onun tüm hesapları, devrim ve sosyalizm mücadelesine en iyi şekilde nasıl katkıda bulunurum hesabı üzerine kurulu olmalıdır. “*Bütün varlığımıza sınıf mücadelesine atılalım*” şiarının anlamı da budur.

Ödenen bedellerin eseri...

1960’lı yıllardan sonra kendiliğinden gelişen işçi, köylü ve gençlik hareketleri giderek yükseliyor ve fabrika-toprak işgalleriyle, boykot ve protesto yürüyüşleriyle nitelik kazanıyordu. Diğer bir anlatımla, dünyadaki devrimci yükseliş, coğrafyamızı da etkisi altına almıştı. Uluslararası planda modern revizyonizme karşı tavır alan komünist kadrolar, aynı zamanda Şafak Revizyonizmine karşı da ML çizgideki ısrarlı mücadele-

lerini sürdürüyorlardı. İki çizgi arasında süren bu mücadele, proletarya partisinin yeniden doğuşuna yol açtı. Yeniden diyoruz çünkü Mustafa Suphi ve yoldaşları katledilmişti.

1960’lı yılların ikinci yarısında kendiliğinden gelişen bu kitle hareketleri içinde aktif olarak yer alan İbrahim Kaypakkaya yalnızca militan bir duruş sergilemiyordu. Aynı zamanda bu hareketleri kapsamlı olarak analiz ederek devrimci sonuçlar çıkarıyordu. Örneğin onun 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi’ne dair yapmış olduğu şu değerlendirmeler burjuva çizgi ile proleter çizgi arasındaki ayrımı net olarak ortaya koyuyordu:

“*İkinci olarak işçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu hakim sınıfların ordusunda beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar, sıkıyönetim makamlarıyla birlikte yüzlerce işçiye işten atılmışlardı. Yüzlerce devrimci işçi ve aydın sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandı. Bütün bunlar M.Belli, D.Avcıoğlu’nun ve H.Kıvılcımlı’nın cuntacı hayallerinin ve anti Marksist-Leninist devlet ve ordu tahlillerinin saçmalığını*

ortaya çıkardı. Üçüncüsü, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük burjuva akımlarına ağır bir darbe indirdi.” (İ. Kaypakkaya, Bütün Yazılar, s. 219, Tufan Yayınları)

12 Mart 1971 Askeri Faşist Cuntası işçi, gençlik ve diğer ezilenlerin haklı ve meşru mücadelesini bastırmak için her türlü gayri insani uygulamaya başvurdu. Bu saldırılar, ezilenlerin mücadelesini geriletmeye ve bu kavganın yüzlerce aktif öznesinin tutuklanmasına, önder kadroların bir bölümünün katledilmesine yol açtı. Keza egemen sınıflar, içine girmiş oldukları ekonomik krizin ağır faturasını halka ödettiler. Ve geçici de olsa bir istikrar sağlandı. Bu geçici istikrar dönemi devrimciler, komünistler, ezilen ulus ve azınlık milliyetler için ağır bedeller içeriyordu.

6 Mayıs 1972’de Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnanc idam edildi. 31 Mart 1972’de Kızıldere’de Mahir Çayan ve yoldaşları katledildi. Sonra Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı ve Nurhaklar da Sinanlar düştü toprağa. Bir devrimci için en büyük düşman, karamsarlık ve umutsuzluktur. Ama devrimciler tepeden

tırnağa umuttu. Darağaçlarına yürürken, kuşatıldıkları mevzilerde direnirken hiç bir kişisel kaygıya düşmediler. İdealleri uğruna dövüşerek ölümsüzleştiler.

Enternasyonal proletaryanın Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki bölüğü proletarya partisinin kuruluşu ve özgür bir geleceğe yürüyüşü de ağır bedellerle başlamıştı. 1973, 24 Ocak'ında İbrahim Kaypakka-ya ve yoldaşları, TC'nin militarist güçleri tarafından Vartınik'de kuşatıldı. Onlar da *"bu yola feda ise başımız, susmasın silahlarımız"* şiarıyla direniş çizgisini seçtiler. Ali Haydar Yıldız bu muhabere-rede düştü toprağa. Kaypakka-ya aylarca süren işkencelerde komünizm bayrağını hep yüksekte tuttu. İşkencehanelerde devrimin değerlerini korumanın ve ser verip sır vermemenin tarihini yazdı. Nice komünist ve devrimci militan, açılan bu yolda tereddütsüzce yürüdü.

Tecrübelerimizle biliyoruz ki *"ne kahramanlar ölür ne de gerçekler."*

Halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesi emekle, bedel ödemekle gelişir ve yaşamlarını enternasyonal proletaryanın, ezilen ulus ve halkların kurtuluşuna adanmış sınıf bilinçli proletaryanın başeğmez militanlarının bu fedakarlıktan kaçınmaları düşünülemez. Nitekim Ali Haydar Yıldız ve Kaypakka-ya'nın açtıkları bu ölümsüzlük yolculuğunda yürüdü sayısız savaşçı, militan ve kadro. Ahmet Muharrem Çiçek, Meral Yakar, Mehmet Kocadağ, Atilla Özkan, Cemil Oka, Mehmet Zeki Şerit ve daha niceleri...

Elli yıl; Bedel ödeme ve ödetmenin tarihi...

Bu süreçte barınma hakkı perspektifiyle halkla birlikte direnişler örgütlendi. Bu direnişlerden biri de 2 Eylül 1977 tarihinde örgütlenen "gecekondu direnişi"ydi. Devrimci demokratik kamuoyu tarafından 1 Mayıs Mahallesi olarak bilinen İstanbul Ümraniye'de halkla birlikte, omuz omuza gecekondu inşaa edildi. Yığınları sefalet içine sürükleyen egemenler onların gecekondu barınma hakkına da saygı göstermiyordu. Elbette ki egemenlerin en korktukları şey direnerek, dövüşerek elde edilen her hakkın kitlelerde yaratacağı özgüvendi. Bu haklı direnişin örgütlenmesinde, yol göstermesinde aktif rol alan devrimci ve komünistlere duyulan güvendi. İşte tüm bunları yok etmek için her zaman olduğu gibi tanklarıyla, panzerleriyle halka

saldırdılar. Devrimciler halkla birlikte direndi. Çünkü barınma talebi, haklı bir talepti. Bu hakkı kullanan kahramanlardan on ikisinin kanı, barınmak için inşa edilen gecekonduların temeline aktı. Hüseyin Aslan, Hüseyin Çalparoğlu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım, İsmail Poyraz proletarya partisinin üye ve militanlarıydı.

Yalnız barınma hakkı için değil, köylülerin toprak işgali eylemlerine de kayıtsız kalınmadı. Kendiliğinden gelişen eylemlerin içinde yer alındığı gibi bizzat örgütlenen eylemler de oldu. Tüm bu pratikler, halkın somut talepleri üzerinde şekilleniyordu.

1970'li yılların ikinci yarısında proletarya partisinin militanlarının genel olarak işçi, köylü, gençlik hareketleri karşısındaki tutumu geliştirici, ön açıcı ve

direniş mevzileri kazanmak için canla başla çalışarak geliştirmeliyiz. Elde ettiğimiz tüm bu pratik deneyim, büyük bir emekle yaratılmıştır. Bu emeği önemsemek, tecrübelerden öğrenmek tarihimize karşı sorumlu bir tarzda yaklaşmanın bir gereğidir. Çünkü tarihimiz bir bütündür. Bugünü doğru bir tarzda anlamak, dünü bilimsel bir tarzda çözümlemekle mümkündür. Tarih yaşanandır. Yaşanan gerçektir. Bu gerçeği, objektif ve doğru bir temelde okumayanlar, yeni devrimci bir tarihin yaratılmasında oynaması gereken rolü de oynayamazlar.

Fırtınalar içinde geçen yıllar

Proletarya partisi olağanüstü bir süreçte kuruldu ve varlığını saldırılar altında sürdürdü. 12 Mart, 12

Eylül askeri faşist darbeler ve darbeciler

militan bir tutumdur. İşçi grevlerini ziyaret etmek, grev kırıcılarını cezasız bırakmamak vb. pratikler hep önemsendi. Aynı tutum, halk düşmanlarına karşı da ısrarlı bir şekilde sürdürüldü. Bu anlayış proletarya partisi tarihinin her döneminde savunulmuştur. Ama objektif ve subjektif koşullardan dolayı bu çizgi istikrarlı bir tarzda uygulanamamıştır. Elbette ki bu zaafli süreçlere kaynaklık eden ideolojik bir anlayış vardır. Bu geri, devrimci pratiği zayıflatan anlayışlara karşı dün olduğu gibi bugün de mücadele edilmelidir.

Üzerinde ısrarla durmamız gereken diğer bir nokta da olumluluklarımızdan beslenmek, onları geliştirip derinleştirmektir. Bu anlayış çerçevesinde bugün sınıf çalışmasında daha ısrarlı olmalıyız. Grevlere, direnişlere yaklaşımımızı yeni

tarafından hazırlanan anti-demokratik yasalar, bu yasalara dayanılarak uygulanan devlet terörüne karşı tüm yetmezliklere, başarısızlıklara rağmen demokratik halk devrimi ve sosyalizm mücadelesindeki ısrarlı tutumunu sürdürdü. Elbette ki bu tutumun gerilla savaşında, polis sorgularında, şehir çalışmalarında ağır bir bedeli oldu. Bu uzun yürüyüşte yüzlerce ölümsüzün kanı vardır. On binlerce işçi, köylü ve emekçinin emeği ve desteği vardır. Hapishanelerde, polis sorgularında binlerce yoldaşımızın çektiği acılar ve ödediği bedeller vardır.

12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra işkencehanelerde, sokaklarda, kırdı düşmanla can bedeli bir kavgaya giren Süleyman Cihanlar, Hakkı Erdoğanlar, Ali Uçarlar, Haydar Aslanlar, İhsan Paçacılar, M. Şefik Karaağaçlar,

Kazım Çelikler, Ali Meteler, Kamile Öztürkler, Ayfer Celepler, Sefagül Kesginler ve daha nice nice kahramanlar... Şu açık ki yoldaşlarımızın özverili ve mütevazı duruşlarından öğrendiğimiz oranda bencil, bireyci, benmerkezci anlayışlara karşı mücadelede o kadar tutarlı ve kararlı oluruz. Kaypakka-ya'dan sonra Süleyman Cihan, Kazım Çelik ve Mehmet Demirdağ da proletarya partisinin önderleri olarak bu kavgada ölümsüzleştiler. Yine gerilla savaşında merkez komite üyeleri, seçkin kadrolar ve yüzlerce savaşçı devrimin zaferi için yaşamlarını feda etti. Hapishanelerde de büyük bedeller ödendi. Açlık grevlerinde, ölüm oruçlarında mücadele verildi. Nergis Gülmezler, Muharrem Horozlar ve geri dönülmez yaralar alan onlarca militan...

Ayrıca tutsaklık koşullarında firar eylemleri örgütlemek geleneğimizde bir tarz haline geldi. *"O duvar, o duvarınız, vız gelir bize vız!"* şiarıyla zindan duvarlarını aşan M.Zeki Şerit'ti. Ermeni halkının evladı ve partisinin çalışkan ve mütevazı militanı Armenak Bakır İzmir'de esaret altındayken kaçırıldı.

12 Eylül sonrası proletarya partisinin militanları, diğer devrimci yapılarla birlikte Elazığ, Metris, Bayrampaşa, Kırşehir ve Kayseri hapishanelerinde köhne tutsaklık duvarlarını aşarak özgürleşme eylemleri gerçekleştirdiler. Tüm bunların yanısıra bir dizi firar girişiminde daha bulunuldu. Burada önemli olan, egemen sınıflar tarafından dayatılan her türlü baskıyı reddetmek, kazanma bilinciyle hareket edip devrimci yaratıcılıkta ısrar etmektir. Eğer bu kararlı duruş bir tarz haline gelirse zafer kaçınılmaz olur.

Tüm kahramanlarımızın mücadeleye katmış oldukları değerleri kapsamlı olarak anlatmak bu yazının kapsamını aşılıyor. Ancak şu kadarını söyleyebiliriz ki, bir insan kendi varlığını bu uzun yürüyüşe armağan ediyorsa onun fedakarlığına dair yeni bir söze ihtiyaç olmaz. Ancak saygı duyulur. İdeallerini gerçeğe dönüştürmek için halkın davasına hizmet edilir ve bizim bu kavganın bazı keskin dönemeçlerinde özellikle kimi yoldaşların pratik davranışlarından öğrenmemiz gereken önemli dersler vardır. Yaşanan başarısızlıklara ve zorluklara rağmen bizden öncekilerin açtığı yolda yürümek için çaba sarf eden bu halkın onurlu evlatları vardır ve var olacaktır. Tarihin yaratıcısı olan kitlelerin son sözleri söylenene dek...

Tarihimizden Kesitler-2

“O, Kararlıdır ve Devrimi Gerçekleştirmeye Adaydır”

Açıklama: Proletarya partisinin ellinci mücadele yılı vesilesiyle bir dizi röportaj gerçekleştirdik/gerçekleştiriyoruz. Her bir röportaj bir döneme ışık tutacak içerikte. Böylece elli yıllık mücadele tarihinin deneyimini okurlarımızla paylaşmayı hedefliyoruz.

Röportajlardan ikincisini sunuyoruz.

- Öncelikle röportajı yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

- Asıl ben teşekkür ederim böyle bir fırsatı verdiğiniz için.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- 1960 yılında Dersim’de dünyaya geldim. Babamın işinden kaynaklı küçük yaşlarda İstanbul’a göç etmişiz. Çocukluğum ve gençliğim bu şehirde geçti. Okula da İstanbul’da başladım. Bu şehirde devrimci fikirlerle tanışıp devrimci oldum ve bu şehirde yakalandım.

- Kaypakkaya’nın düşünceleri ve partisi ile hangi tarihte tanıştınız?

- Proletarya partisi ile 1976 yılında tanıştım. O tarihte Maltepe’de oturuyorduk. Kahvede oturmuş çay içiyorduk, o sırada içeri İsmail Hanoğlu ve Hayrettin Bakış girdi. Bir süre sonra Hayrettin beni İsmail’le tanıştırap benimle ilgilenmesini söyledi. O tanışıklıktan bugüne kadar proletarya partisi ile ilişkim hiç kopmadı. Aktif olarak faaliyet içinde oldum.

- İsmail Hanoğlu’nu nasıl hatırlıyorsunuz?

- İsmail katledildikten sonra Tokatlı olduğunu öğrendim. İsmail bir parti militanı olarak örnek bir devrimci idi. Kararlıydı. Onu her yerde görmek mümkündü. Bir yürüyüşün güvenliğini alırken ya da gecekondularda halka yardım ederken görebilirdiniz. Çok mütevaziydi. Korkusuzdu. Silahsız dolaştığı görülmemiştir. Bilindiği gibi azılı bir faşisti cezalandırma eyleminde kaybettik onu. Bu vesileyle anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyorum.

- İlk faaliyetleriniz hangi alandaydı?

- İlk faaliyetlerim semt ve gençlik alanında oldu. Semt ve gençlikte faaliyet yürütmeden önce semtimizde oluşturulan bir eğitim komitesi içinde yer aldım. Ben proletarya partisi saflarında önceden bir araştırma yaparak yer almadım. İsmail’le tanıştıktan sonra, devrimcilik nedir, kime karşı mücadele ediyoruz, nasıl hareket etmemiz gerekir, disiplin, illegalite vb.

konularında eğitim çalışmalarımız oldu. Bu eğitim çalışmalarının bazılarını İsmail, diğer bazılarını ise başka yoldaşlar veriyordu. Bu çalışmalarda okumaya olan ilgim artmaya başladı. Süreç içinde Kaypakkaya yoldaşın görüşlerini öğrenmeye başladık. Fakat bu görüşleri kavramak ve bilince çıkarmak için bir alt yapı gerekiyordu. Bundan yoksun olduğum için Kaypakkaya yoldaşı anlamak pek de kolay olmuyordu. Keza bugün dahi Kaypakkaya’yı bütünlüklü kavradığımızı söyleyemeyiz. Kaypakkaya yoldaşa çok derin bir felsefi bakış açısı var. Tarih bilgisi açısından yetkin ve hakim olduğu için onu bütünlüklü kavramanın yolu MLM’yi bilmekten geçiyor.

Dediğim gibi benim ilk faaliyetim semt çalışması içinde yer almak oldu. Duvarlara yazı yazma, aile ziyaretleri, yürüyüşlere katılma vb. Daha sonra sanırım 1977 yılında gençlikle tanıştım. Okuduğumuz okulda gençleri örgütleme faaliyetlerimiz oldu.

- İlk ciddi pratik faaliyetinizden söz etseniz neden örnek verirsiniz?

- İlk ciddi pratik faaliyetim 1977 yılında 1 Mayıs Mahallesi’ndeki gecekondu işgalinde polisın saldırmasıyla yaşadıklarımızdır. 12 insanın katledildiği bu direniş herkese çok şey öğretti. Bu direnişe önceden hazırlanarak katıldığımı söyleyemem. Yoldaşların bu yönlü bir hazırlığının olduğu daha sonraki süreçlerde oraya çıktı. Fakat ben kendimi bir çatışmanın içinde buldum. Her şey olup bittikten sonra bu olay bende farklı bir bilinç oluşturdu. O güne kadar devlet ve devletin niteliği, devleti nasıl ve hangi yolla yıkılması gerektiği vb. konularında aldığımız eğitimin pratikteki karşılığı bir bilinç oluşturdu bende. Silaha olan sempatiyi artırdı. Nitekim proletarya partisi de bu yönlü bir gözlem içinde bulunmuş olacak ki, yeteneğimin daha da gelişmesi için beni özel bir eğitime tabi tuttu. 1979 yılından 1980 yılına kadar ki faaliyetlerim bu yönlü oldu.

Sorumlum olan yoldaş bir gün geldi ve bundan sonraki faaliyetlerimin ordu alanında olacağını, bunun için bir randevu belirlediklerini söyledi ve bir not verdi. “Her şey notta yazıyor” dedi. Çok büyük bir heyecanla açıp okudum. Tabi şimdi gün, yer ve saatini hatırlamıyorum ancak bir tren istasyonuydu, bunu

çok iyi hatırlıyorum. Notta benim elim Hürriyet gazetesini almamı, gelen yoldaşın elinde de sanırım Milliyet gazetesi olacağı yazıyordu. Belirlenen saatte ve günde gittim. Beş dakika içinde randevu gerçekleşmezse bir hafta sonrasına ertelendiği de yazıyordu. Yoldaş belirlenen saate geldi. O bana trenle ilgili bir soru soracak bende belirlenen cevabı verecektim. Böyle de oldu. Gelen yoldaşı ilk defa görüyordum. Beni aldı, gidip bir çay bahçesine oturduk. Bana ne yapacağımızı, görevlerimizi, çalışma tarzımızı detaylı bir şekilde anlattı. Benim ne düşündüğümü sordu. Bu alanda yapamazsam eski çalışmalarına devam edebileceğimi de söyledi. Çok heyecanlıydım. Kendime olan güvenim daha da artmıştı. Kabul ettim görevi.

Bir süre sonrasına bir randevu daha ayarlayıp ayrıldık. Belirlenen tarihte randevuya gittim. Oradan da bir eve gittik. Evde bir kişi daha vardı. O yoldaşı da ilk defa görüyordum. Sorumlu yoldaş beni tanıştırdı. Yeni parti ismi bulmamı söyledi. Burada bir komite olduğumuz, görev alanımız, çalışma tarzı, illegalite konuları üzerinde konuştuk. Sonra da ilk hedeflerimiz belirlendi ve ayrıldık. Kaç toplantı yaptık hatırlamıyorum. Fakat bir süre sonra beni bu komiteden ayırıp, V. Tapşın ile tanıştırdılar, yakalanana kadar da V.Tapşın’la (ki sonradan itirafçı oldu) ilişkim oldu.

- 1976 yılında proletarya partisi içinde bir ayrılık oluyor. Bu ayrılıkla ilgili neler söylemek istersin?

- Ben örgütle ilişki kurduğumda bu ayrılık olmuştu. Ayrılığın nedenlerine ve yapılan tartışmalara sonradan tanık oldum. Semtimizde Hareketi savunana vardı. Onlarla bizim yoldaşlar arasındaki tartışmaları dinliyorduk. Bu tartışmalarda bir parti olmadığımız, hareket olduğumuz, ülkenin kapitalist olduğu, mücadele biçiminin halk savaşı olmadığı vb. konuşuluyordu. Bunları daha sonra yoldaşlara sorup, her biri bir eğitim konusu yapılarak kavramaya çalıştık.

“Devlet, sivil faşist çeteleri devrimcilere saldırtıyordu!”

- 1980 yılında Türkiye’de durum neydi?

- 1980’de Türkiye’de muazzam bir

devrimci durum vardı. Devlet artık yönetemiyordu. Burjuvazi kendi içinde bölünmüş, bir cumhurbaşkanı seçecek kabiliyeti bile gösteremiyordu. Ülke azınlık hükümetleri ile yönetiliyordu. Her yerde işçi grevleri vardı, öğrenci eylemleri durdurulamaz bir yükseliş içindeydi. Buna proletarya partisi ve diğer devrimci yapıların önemli bir güç oluşturdıklarını da ekleyebiliriz. Örgütler artık kitlesel bir güç olmuşlardı. Ama devrimci hareket bu durumu değerlendiremedi. Devlette yönelmekten çok sivil faşist harekete yöneldi, gücünün esasını buna harcadı. Devlet, sivil faşist çeteleri örgütleyerek devrimcilere saldırtıyordu. Devrimci hareket bu durum karşısında iyi bir sınav verse de asıl yönelmesi gereken hedeften, başka bir hedefe yöneldiği için başarılı olmadı bence.

- 1980 yılında AFC iş başına geldiğinde Türkiye devrimci hareketi bir yenilgi aldı. Bu yenilginin önüne geçilemez miydi?

- Cunta iş başına gelmeden önce proletarya partisinin yaptığı politik değerlendirmede bir askeri darbenin ufukta görüldüğü tespiti var. Ancak, bu bir tespitten öteye geçmediği için proletarya partisi de cuntaya hazırlıksız yakalandı. Halbuki, proletarya partisi önderliği yaptığı tespiti uygun bir düzenle yapmış olsaydı, yenilgi alınmayabilirdi. Yapılması gereken, kırsal alana çekilmek ve burada üslenmekti. Proletarya partisi gerekirse o dönem bazı önder kadrolarını ülke dışına çıkarıp korumaya da alabilirdi. Bunlar yapılmadı, tam tersine şehirlerdeki güç olduğu gibi korundu. Birinci konferans sonrası iş başına gelen önderlik de kendi içinde net değildi bence. Nitekim GGK buna tepki olarak doğdu. GKK keskin bir çıkış yaparak tavrı alsa da onlar da tutarlı davranmadılar. “Kır esastır” demelerine rağmen bir-iki kişi dışında kimse kıra kimse gitmedi.

- GGK ayrılığı proletarya partisine hangi düzeyde zarar verdi? Senin tavrın ne oldu?

- İkincisinden başlayayım. GGK ayrılığı olduğunda ben hapisanedeydim. Sorumlu yoldaşın beni ziyareti sırasında öğrendim yaşananları. Bir ayrılık olduğunu, ayrılanların gerekçe olarak proletarya partisi önderliğini sağ tasfiyeciler olarak değerlendirdiğini, halk

savaşına inanmadıklarını, kıra önem vermediklerini ileri sürerek ayrılık ilan ettiklerini belirtti. Kendilerine Geçici Koordinasyon Komitesi (GGK) adını verdiklerini söyledi. Benim görüşümü sordu. Tüm ayrıntıları bilmediğimi ancak bir ayrılığa karşı olduğumu, kurum içinde kalarak mücadele etmek gerektiğini belirterek tavrımın proletarya partisinden yana olduğunu belirttim. O dönem içerisinde tüm yoldaşlar aynı tavır gösterdiler. GGK'nın batı dışında bir etkisi olmadı. Batıda da sınırlı bir güç götürdü. Evet, GGK 1976 yılında KK'dan sonra proletarya partisini fazlasıyla uğraştırdı. Bir moral bozukluğuna yol açtı. Birinci konferanstan sonra proletarya partisi çok hızlı bir şekilde toparlanıp önemli bir güç olmuşken, GGK ayrılığı yeni tartışmaların odağı oldu.

- GGK'nın cunta sonrası kendisini feshettiğini biliyoruz. Bu süreci biraz anlatır mısınız?

- 12 AFC'si iş başına geldikten sonra bir-iki ay içinde GGK elemanlarının % 95'i yakalandı. Geride kalıp da yakalanmayanlar yurtdışına çıktılar. Cunta GGK'yı da proletarya partisine dahil etti ve aynı davalarda yargılandık. GGK'nın hapishanelerde varlığını yanılmıyorsam 1985 ya da 86 yılına kadar sürdü. Hapishane konseylerinde de yer aldılar. Proletarya partisnin bunu engellenme gibi bir durumu olmadı. Aynı koşu altında olduğumuz GGK'lılarla aynı komünde yer aldık.

GGK belirttiğim tarihlerde proletarya partisnin hapishane komitesiyle ilişkiye geçti, kendilerini fes edip proletarya partisi saflarında olmak istediklerini belirtiyorlardı. Bu tartışmalar bir müddet sürdü. Görüşmeleri o dönem Vietnamlı sürdürdü. Proletarya partisnin ilgili komitesi, bizim de görüşlerimizi aldı. Olumlu bir yaklaşım sergilendi ve nihayetinde GGK'lılar yazılı bir açıklama yaparak proletarya partisi saflarına geçtiklerini belirttiler.

“Doğru ve örgüt kültürüne uygun bir duruş sergileyemediler”

- Yeri gelmişken ayrılık ve kopmalar üzerine sormak istiyoruz. Bu kadar ayrılığın esas nedeni nedir sizce, önlenemez miydi bunlar?

- Aslında bu konu başlı başına bir tez konusu. Bunu proletarya partisi tarihi yazılırken ele almak gerekir. Ayrılık ve kopmalar sadece proletarya partisnin muz-

darip olduğu bir konu değil. TDH için de varolan bir durum. Ayrılık denince akla proletarya partisi gelse de TDH'nin bir bütün olarak incelenmesi gerekir. Mahir ve Denizlerin geleneği de 1972 yenilgisinden sonraki yeniden toparlanma döneminde kendi içinden onlarca örgüt çıkarttı. Konumuz tabi ki onlar değil. Sadece bir örnek olsun diye belirttim. Kedimize dönecek olursak, proletarya partisindeki bu kadar ayrılığın kökeninde tartışma kültürü var bence. Herhangi bir tartışma başladığı andan itibaren, ayrılmayı kafasına koyanlar, kendilerini ikna etmeye kapattıkları için, proletarya partisni ele geçirme durumu olmuyorsa ayrılma pratiği sergiledikleri için yaşananlar kaçınılmaz oluyor. Proletarya partisnin tüzüğünde demokrasi, azınlık haklarının korunması, azınlığın çoğunluğa uyması, merkeziyetçilik vb. açıkça yazılmasına karşın, zamanı geldiğinde bunu kabul etmeyenler, kendilerine ayrıcalık istedikleri için konuya ta başından böyle giriş yapmışlardır. Sanırım bu ayrılıklarda işin bir de sosyo kültürel yanı da var. Toplumsal olarak yeterince gelişmememizin de bir payı olabilir.

- Biraz daha açabilir misiniz?

- Benim çıkardığım derslerden biri de tez sahiplerinin tutarlı bir yerde duramamaları. Proletarya partisi içinde doğru ve örgüt kültürüne uygun bir duruş sergileyememeleri, sekterleşmeleri ve bir an önce ayrılmak için hızla tartışmadan uzaklaşmaları olmuştur. Ayrılanlar ayrılmadan önce örgüt içinde iki çizgi mücadelesi, demokrasi, azınlığın çoğunluğa uyması vb. konusunda itirazları olmamasına karşın, sıra kendilerine geldiğinde buna uymamaları enteresandır.

- Bunlara örnek verebilir misiniz?

- Bu konuda ikili örnekler var. Örneğin 1976 yılında Koordinasyon Komitesi (KK) proletarya partisnin önderliğinde yer alıyordu. KK, önderlikte olan bir komite olarak proletarya partisni kongreye taşıyacağına kendisi parti içinde bir hizip örgütledi. Bu proletarya partisi tarihi açısından oldukça ilginçtir. KK, örgüte darbe yaparak gündeminde olmayan konuları tartışmaya açtı. Proletarya partisnin bir parti değil hareket olduğu, ülkenin kapitalist olduğu vb. görüşlerle ortaya çıktı. Taban ve kadrolar buna karşı cepheden mücadele ettiler. Nitekim KK ayrılık ilan etti. Yıllar sonra KK içinde yer alan iki arkadaşla yaptığımız bir rö-

portajda bu ayrılığı da sorduk. Kayıtlarda da vardır, bize bunun yanlış olduğunu, tepeden bir dayatmada bulunduklarını, proletarya partisni ikna edemediklerini ve ayrılmakla örgüte zarar verdiklerini söylediler. Üstelik bu iki arkadaşla farklı zamanlarda görüşmüştük. İlginçtir her ikisi de aynı şeyleri söylediler. GGK aceleci davranmıştır. Fikirlerini yeterince tartışmadan, proletarya partisni ikna etmeye bile gerek duymadan ayrılık ilan etmesi onun haklı olduğu anlamına gelmiyordu. GGK sonradan kendisini feshetti. Bu arada Bolşevik Partizan ve DABK öncesi ortaya çıkan küçük çaplı hizipleri hiç saymıyorum. Bunlar da iddialı bir şekilde ortaya çıktılar. Örneğin Kızıl Yol, Maoist Merkez ve Devrimci Partizan, Oluşumcular vb. örgütler de kendi söylediklerine sahip çıkmadılar. Görüşlerini orta yerde bıraktılar, bugün onları tanıyan bile yok. Bolşevik Partizan da azınlık olarak çoğunluğa uymadı. İkinci konferans sonrası sürecin başını çeken kadrolar yurtdışına ulaşır ulaşmaz ayrılık ilan ettiler.

Kendi görüşleri kabul olmayınca kurum içinde bunun mücadelesini vereceklerine kolay bir yol olarak ayrılığı yeğlediler. Keza DABK da tarihimiz açısından en sekter gruplardan biri olarak ortaya çıktı. Öyle ki, bazı konularda tartışma bile yürütmek istemiyor, kendisini dayatıyordu. Örneğin konferans yeri ve İkinciler olarak adlandıkları delegelerin konferansa katılmamalarını isteyerek büyük bir hata yaptılar. DABK böylece farklı düşünen kadroların haklarını bir çırpıda ellerinden alıyor, hayat hakkı tanımıyordu. Nihayetinde proletarya partisi, DABK'ın bu anlayışına taviz vermedi ve DABK da bunun üzerine ayrılık ilan etti. Yıllar sonra da olsa bunun özeleştirisini verdiler. Fakat özeleştirisi verdiği zararı telafi etmeye yetmedi. Kaldı ki, özeleştirisi veren DABK, 1992 birliğini ancak iki yıl düdürebildi ve 1994 yılında benzer bir anlayışla ve bu defa daha kötü bir tarz ve yaklaşımla proletarya partisinden bir kez daha koptu. Aynı şeyleri 2017'de proletarya partisinden kopan darbeci hizip için de söyleyebiliriz. Azınlık grup, kendisini proletarya partisne dayattı. Hiçbir eleştiri ve öneriyi kabul etmedi. Örgüt içinde tartışılan konuların sonuçlarını proletarya partisne yanlış aktardı. Kadroların hakları yendi, üyelerin haklarını gasp etti. Kendisi gibi düşünmeyenlere hayat hakkı tanımadı. Önderlikte yer alan azınlık kendini dayat-

tı ve 2017 yılında kamuoyuna yaptıkları bir açıklamayla ayrılıklarını ilan ettiler.

Hapishane süreci ve firarlar...

- Başa dönecek olursak, sen hangi tarihte yakalandın?

- Ben Şubat 1980'de yakalandım. Üzerimde bazı yayınlar vardı. Bir hafta çeşitli yerlerde sorgulandım. Tutuklanıp Alemdağ Cezaevi'ne kondum. Orada bir ay kaldıktan sonra eski Sağmacılar Hapishanesi'ne götürüldüm. Cuntayı bu hapishanede karşıladık. Sağmacılar Hapishanesi'ne gittiğimde önce adli tutukların içinde kaldım. Sadece ben değil birçok davadan insan da sivil koşullarına verilmişti. Tabi adli tutuklar politik olmadıkları için ortak bir yaşam örgütlemek oldukça zordu. Uyuşturucu ve kumar yüzünden sık sık kavga çıkıyordu. O dönem koşu ağaları vardı, tutuklular üzerinde basınç kurup haraç alıyor, çayı bile fahiş fiyatla satıyorlardı. Bu koşu ağaları, devrimciler üzerinde de baskı kurmaya çalışıyordu. Biz bunları çekip konuştuk. Kim olduğumuzu, haksızlığa karşı olduğumuzu, bize karşı saygılı olmadıklarında bizi karşılarında bulacaklarını açık açık belirttik. Ve ayrıca çayı satamayacaklarını, herkese eşit dağıtacaklarını, koşu içinde kavgaya son vereceklerini belirttik. Bunu adli tutuklulara da açıkladık. İdareyle politik tutsakların ayrı koşullara verilmesi için görüşme yapıldı. İdare talebimizi kabul etti. Ayrı bir koşu geçtik. Bizim davadan 40'a yakın yoldaş vardı.

- Koşu altında günlük hayatı nasıl örgütleyordunuz?

- Komün şeklinde bir yaşam örgütleniyordu. Proletarya partisnin ilgili komitesi dışında bir de Komün Komitesi kurduk. Gelen para ve yiyecekler Komün Komitesine teslim ediliyordu. Komite gelen parayla ihtiyaçları karşılıyor, yiyecekleri eşit olarak dağıtıyordu. Ayrıca mesela sigara kişinin ihtiyacına yakın olarak veriyordu. Keza temizlik malzemeleri de komün tarafından karşılanıyordu. Diğer faaliyetler ise parti komitesi tarafından örgütleniyordu. Günlük spor yapılıyor, eğitim çalışmaları örgütleniyor ve ayrıca özel günlerde anmalar organize ediliyordu.

(Bu söyleşinin devamı sitede yayımlanacaktır.)

***Söyleşi dizisi devam edecek...**

Söyleşi | “İşçi Sınıfı Mücadelesini Yükselteceğiz!”

Latin Amerika’daki en eski komünist partilerinden olan Meksika Komünist Partisi Genel Sekreterine sorularımızı yönelttik.

- Partiniz dünyadaki en eski komünist partilerden biri. Kısaca partinizi tanıtabilir misiniz?

- Meksika Komünist Partisi, Latin Amerika’daki en eski komünist partilerindendir. 24 Kasım 1919’da kurulmuştur. Kuruluşu sürecinde etkili olanlar Komünist Enternasyonal’dan üç temsilcidir. Bu üç temsilci, ABD emperyalizminin sınırlarına yakın olan bölgede bir komünist partinin olmasının önemini kavradılar. Partinin kuruluşundan sonraki süreçte en çok etki alanı işçi ve köylü kitleleri içerisindedir. Bu ilk süreç, 1920 ile 1940 yılları arasındaki dönemi kapsıyor.

Bundan sonra partide değişiklikler yaşandı. Revizyonist çizgi, hakim hale geldi. Bunların “*ne olursa olsun birlik olsun*” yaklaşımı vardı. Revizyonizmin hakim olması partiyi tümünden yok oluşa götürebilirdi. 1963’te Merkezi Komitesi’nin bazı üyeleri ve militanlar, revizyonizme karşı mücadeleyi sürdürdüler ve revizyonizmle aralarına ayrım koydular. Bu grup, partinin yeniden inşası için bir genel çağrı yaptı. Bu çağrı Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi’ni savunur.

Devamında komünist partisi, kitlelerle çok önemli bağlar kurdu. Özellikle eğitimciler, üniversite öğrencileri ve lise öğrencileriyle önemli ilişkiler kurdu. Bu hareketlilik partinin inşa çağrısına yanıt oldu. O dönemde ABD Devrimci Komünist Partisi, Bob Avaikyan ile ilişkiler kuruldu. Bununla beraber, Devrimci Komünistler Birliği kuruldu. O dönemde DEH, ABD-DKP ve Peru Halk Savaşı Dayanışma Komitesi partilerini yeniden inşa etme sürecinde destek olmak istediler. Onlar kendilerini Maoist olarak tanıttılar. Bize Bob Avaikyan’ın “Mao’nun Evrensel Katkıları” adlı kitabını verdiler.

Biz o zaman MLM teorik kavrayışımızın yetersiz olmasından kaynaklı bunların revizyonist olduğunu tam kavrayamadık. Bu durum onların bize empoze ettiklerini kabul etmemize ve tamamen bütün kitle hareketlerimizi feshetmemize yol açtı. Ve kitlelerden kopmamızı beraberinde getirdi. Bu bizim için büyük bir hataydı ve

bundan derin bir üzüntü duyuyoruz. Bunun öz eleştirisini parti olarak verdik.

O dönemde Başkan Gonzalo’nun yazılarına ulaştık. Onun yazılarından eğitimler yaparak, revizyonizmden uzaklaştık. Uzun bir süre, kitlelerden kopmuş olmamızdan kaynaklı bu bağları yeniden yakalamak bizim için çok zor oldu ve çok zamanımızı aldı. Başkan Gonzalo’nun yazıları, PKP ve MKP arasında yakın ilişkileri beraberinde getirdi. Parti olarak daha da güçlenmemizi ve inşa sürecimizi daha iyi ele almamızı sağladı. Özellikle ülkemin sosyo-ekonomik durumunu değerlendirmede büyük katkısı oldu. Çünkü önceden Meksika’yı yarı-sömürge yarı-feodal değerlendiriyorduk. O geçiş sürecinde ülkeyi bürokrat kapitalist olarak değerlendirdik. Başkan Gonzalo’nun değerlendirmeleri, dayanışması ve onun yardımlarıyla ülkemizin daha derin bir tahlilini yaptık. Yeni genel çizgimizi belirledik. Meksika Komünist Partisi’nin halen var oluşu ve 102. yaşını kutlamasından dolayı onlara müteşekkirimiz.

Bunlardan yola çıkarak KP olarak işçi sınıfı mücadelesini ilerleteceğiz, yükselteceğiz ve MKP olarak devrime önderlik edeceğiz.

ABD sınırında bir ülke olmak...

- Meksika, ABD sınırında bir ülke. Bu durum ülkenizi nasıl etkiliyor?

- Bazıları Meksika’nın ABD ile sınır bölgesi olmasını büyük bir şans ve olanak olduğunu değerlendirir. Fakat Meksika halkları için bu, muazzam derecede ezici ve utanç vericidir. Bu ilişki Meksika topraklarının işgaliyle başlamıştır. İlk işgal, 50 bin Meksikalının hayatına mal olmuştur. 1910 ile 1921 arasındaki Meksika devrimi sürecine iki müdahale olmuştur. Burada Meksikalı devrimci Panço Villa’yı katletmek istediler, çünkü Kuzey Amerika bölgesini işgal etmek için devrimi boğmaları gerekiyordu. ABD askerleri bunun öcünü almak için tekrar Meksika’yı işgal etmek isterler.

ABD sürekli Meksika hükümeti üzerinde baskı uygulamıştır. Çünkü süreçteki devrimi kendi çıkarlarına kullanmak istemiştir. O dönemde Meksika diktatörü Por-

firio Diaz’ı koruyorlardı, çünkü o, onların çıkarlarını koruyordu. Halkın başkaldırısıyla Porfirio yenilgiye uğrayınca, ABD, Meksika devlet başkanlığına seçilen Francisco I. Madero ve yardımcısı Jose Maria Pino Suarez’i katletme planları yaptı. 1914’te ABD ordusu, Meksika’yı tekrar işgal etmek için Veracruz Limanı’na gelir.

Meksika halkı tüm bu zorlukların üstesinden gelip, Porfirio Diaz’ı yenilgiye uğrattır ve cumhuriyetçi anayasal devletini kurar. Çok güçlü olmamakla beraber en önemli güçlerden birisi köylülüktü. Fakat en örgütlü, güçlü devrimci orduydı. Tabii tüm bu gelişmeler burjuvaziye tedirgin ediyordu. Çünkü onların en büyük korkusu tekrar bir devrimin gerçekleşmesiydi. İşçi ve köylülerden oluşacak bir hükümetten korkuyorlardı.

Proleter enternasyonalistler tekrar Meksika’dan bir devrimin olabileceğini görüp, yeniden bir Komünist Partisinin kurulmasının önemini kavradılar. Fakat işçi sınıfı da zayıftı o zaman. Zayıf derken, sayı olarak değil, Marksizm anlayışını kavramada yetersizdi. Komünist partisinin ideolojik kavrayışının yetersizliğinin uzun yıllar alması da önemli bir etkendi. Burjuvazi, işbirlikçi faşist bir devlet mekanizması kurdu ve emperyalizm ile işbirliği yaptı. Bununla da Meksika’ya kapital yatırım yapmasını talep eder. Bunun sonucunda ise devlet kapitalizminden tekelci kapitalizme geçiş süreci olur. Meksika’nın şu an ABD ile olan ilişkileri çok iyi biliniyor. ABD, sürekli Meksika’ya borçlarını ödemesini dayatır. Meksika’nın ticaretinin yüzde 80’i ABD ile. Ve Meksika’nın ABD’ye olan borcu 12 milyar pesodur.

“Kapitalizm büyük bir kriz içinde!”

- Enternasyonal alanda son süreçte bir hareketlenme var, partiniz bunu nasıl görüyor ve kendinizi bu hareketliliğin neresinde konumlandırıyorsunuz? Bu alanda önünüze koyduğunuz görevler nelerdir?

- Enternasyonal komünist hareketin yeniden bir canlanma süreci içerisinde olduğunu düşünüyoruz. Bunun da neo-liberalizmin krizinden kaynaklandığını ve bu

krizin sadece ekonomik değil, ideolojik ve politik olduğunu düşünüyoruz. Sosyalizmin dünya çapında yenilgiye uğramasından kaynaklı kapitalizm kendisini çözüm olarak sunup, demokrasinin tek çözüm olduğunu propagandasını yaptı. Şu anda kapitalizm büyük bir kriz içerisinde ve onun demokrasisi de büyük bir çürüme içerisinde.

Dünya güçleri yeniden sahte bir çözüm hareketi içerisine girmiş bulunuyorlar ve bu da tekrar dünyayı saracak bir savaş olacaktır. Bu durumda yeniden Marks’ın görüşleri kendisini doğrulamış ve büyük bir şekilde yeniden sahneye çıkmıştır. Lenin ve proletarya diktatörlüğü yeniden bir çözüm olarak ortaya çıkmaktadır. Mao ve onun proletarya diktatörlüğünü savunması bizler için yol göstericidir ve devrimin tekrar şekillenmesinde ön açıcı olacaktır.

Komünist enternasyonale olan ihtiyaç bizim için hiçbir zaman ölmemiştir. Şu anda komünist partilerin önünde büyük bir ihtiyaç ve görev olarak durmaktadır. Komünist enternasyonal önce Marksist’ti, sonra Marksist Leninist’ti, fakat şu an ortaya çıkan ise onun Marksist Leninist Maoist olma ihtiyacıdır.

Partimizin bu süreçteki amacı, her şeyden önce komünist enternasyonalde MLM’nin motor güç olmasını sağlamaktır. Meksika Komünist Partisi, komünist enternasyonalin Meksika’daki hücresidir. Üçüncü olarak da dünyadaki kardeş komünist ve devrimci örgüt ve partilerden hiç yorulmadan öğrenmektir.

- Bu yıl Türkiye Komünist Partisi-Marksist Leninist 50. kuruluş yılını kutluyor. Türkiye’deki komünistlere bir mesajınız var mı?

- Her şeyden önce partinizin 50. kuruluş yılını derin ve sıcak duygularla selamlıyoruz ve bütün faaliyetlerinizde başarılar diliyoruz. Kendi ülkenizdeki devrimci faaliyet ve enternasyonal alandaki çabalarınızda başarılar diliyoruz. Bu iki faaliyet alanı, iki şeyi gerektirir; her ülkede devrimin zaferi ve komünistlerin ve dünya halklarının emperyalizme karşı birliğidir. Her ülkede proleter devrim olmadan, proleter enternasyonalizm olamaz. Kahrolsun emperyalizm, yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm.

Avrupa'da Kitlesele 1 Mayıs

1 Mayıs Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü Avrupa ülkelerinde düzenlenen etkinliklerle kutlandı. Savaşa, krize, yoksulluğu yaratan düzene karşı birleşik mücadele mesajları verildi.

Almanya

* Hannover'de sendika, DKÖ ve partilerin çağrısı üzerine binlerce kişi Freizeitheim Linden'de biraraya geldi. Özellikle emperyalist savaşa karşı sloganların atıldığı ve konuşmaların yapıldığı yürüyüş, Steintor Meydanı'nda son buldu.

ATİF Hannover'in yer aldığı kortejde özellikle TC'nin Kürt halkına yönelik saldırıları teşhir edildi.

* Hamburg'da 1 Mayıs toplam 5 ayrı merkezde kutlandı.

ATİF Hamburg DGB (Alman Sendikalar Birliği)'nin organize ettiği "Geleceği Birlikte Kuralım" şiarlı yürüyüşe katıldı. Saat 11.00'de Heusweg'de başlayan yürüyüş stantların bulunduğu Fischmarkt'ta saat 15.00'de sona erdi. Yol boyunca "Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!", "Emperyalist savaşa hayır!", "Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son!" sloganları atıldı. DGB'nin kürsüsünden sadece sendika temsilcileri konuştu. Kürdistanlı-Türkiyeli göçmen örgütleri kendi kürsülerini oluşturdu. Buradan ATİK ve Yeni Kadın'ın Almanca bildirileri okundu ve dağıtıldı.

* Duisburg'da sendikaların öncülüğündeki 1 Mayıs yürüyüşünde artan hayat pahalılığı, yoksulluk, eşitsizlik ve Alman devletinin silah satışlarına ve emperyalist saldırganlığa tepki gösterildi.

Saat 10:30'da Duisburg Merkezi Tren Garı'nda toplanan kitleyle birlikte bir saat süren miting düzenlendi. ATİF Duisburg, YDG, Yeni Kadın'ın da bileşeni olduğu Internationale Bündnis tarafından düzenlenen mitingte ATİF, YDG ve MLPD adına konuşmalar yapıldı. Saat 11:30'da Duisburg Forum'a doğru yürümeye başlayan kitle yürüyüş boyunca emperyalist savaşa karşı sloganlar attı. Partizan, AGİF, MLPD, Sol Parti'nin de katıldığı eylemde Kürtçe-Türkçe ve Almanca "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atıldı. Eylemde 28 Mayıs'ta Almanya'nın Lutwidschafen şehrinde gerçekleştirilecek olan etkinliğin el ilanları dağıtıldı.

* Ulm'de Almanya Sendikalar Birliği (DGB) tarafından "Geleceği birlikte örgütliyoruz" şiarıyla gerçekleştirilen 1 Mayıs coşkulu geçti. Sendikaların yanı sıra ADHF, AGEB, AGİF, ATİF, KON-MED,

TKP-ML, Partizan, AKM, DİDF, Umwelt-gewerkschaft, SDAJ, DKP, Die Linke, SPD, Yeşiller, Rebell ve InterBündnis gibi çok sayıda kurum katıldı. Şehir içinde yapılan yürüyüşten sonra, yine başlangıç noktası olan DGB Sendika Binası önünde Weinhof Meydanı'nda miting gerçekleştirildi.

* Frankfurt'ta Almanya Sendikalar Birliği (DGB)'nin çağrısıyla 1 Mayıs yürüyüşü bu yıl Hauptwache'de başladı. Sabah erken saatlerde eylem alanında buluşan kitle 10.30'da yürüyüşe başladı.

Enternasyonal Platform'un (IB) bir bileşeni olarak yürüyüşte yer alan ATİF, YDG ve Yeni Kadın'ın da bulunduğu blok sloganlar eşliğinde yürüdü. Römer meydanında yürüyüşü bitirildi. Eylemin bitiminin ardından yürüyüşe katılan Partizan kitleleri dernekte buluşup, 1 Mayıs eyleminin değerlendirilmesi yapıldı.

* Schwenningen'de 1 Mayıs "Kapitalizme, Krize ve Savaşa Karşı 1 Mayıs'ta Sokağa" şiarıyla ortak çağrı yapıldı. Schwenningen tren istasyonunda saat 12.00'de, ortak hazırlanan açılış konuşması ile başlayan mitingte, 1 Mayıs marşının yanı sıra Türkçe, Kürtçe ve Almanca çalınan marşlar ve çekilen halayların ardından ATİK 1 Mayıs bildirisi okundu.

Ardından kitle kortej oluşturarak, sloganlarla yürüyüşe geçti. Schwenningen polis binasının önüne gelindiğinde kısa bir miting daha gerçekleştirildi. Kortej, Schwenningen Pazar meydanına geldiğinde, Linken Zentrum'dan katılımcıların yaptıkları kısa konuşmadan sonra, coşkulu sloganlarla eylem sona erdi.

* Berlin 1 Mayıs'ında çeşitli gösterilere polisin saldırısı sonucu çok sayıda kişinin gözaltına alındığı bildirildi. Oranien Meydanı'nda düzenlenen gösterilerde, polis ile kitle arasında zaman zaman arbede yaşandı. Polis kitleye biber gazıyla saldırdı.

Hollanda-Rotterdam

1 Mayıs Komitesi tarafından her yıl düzenlenen 1 Mayıs yürüyüşünde HTİF de yerini aldı.

Yürüyüş öncesinde bir dakikalık saygı duruşunun ardından konuşmalar yapıldı. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda, Nazi faşizmine karşı savaşta hayatını kaybeden Hollandalı komünistler Hannie Schaft ve Henk Sneevliet ve de Karl Marx'ın fotoğraflarının olduğu "Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla yürüyen HTİF kortejinde sık sık "Bir Mayıs Mücadele Günüdür" sloganı atıldı.

Fransa

* Strasbourg'ta sendikaların çağrısı ile Kleber Meydanı'nda başlayan bir yürüyüş yapıldı. Fransız ve göçmen kitle örgütleri, sendikalar, partilerin katıldığı yürüyüşe binlerce insan katıldı. Strasbourg Dostluk Kültür Evi ve Partizan da alandaki yerlerini aldı. Partizan "Bütün dünyanın işçileri ve ezilen halkları birleşin; Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ile yürürken ATİK'e bağlı Dostluk ve Kültür Evi ise "Yaşasın Enternasyonal İşçi Sınıfının Dayanışması" pankartı ile yürüdü.

* Lyon'da Partizan "Bütün dünyanın işçileri ve ezilen halkları birleşin; Yaşasın 1 Mayıs" pankartını taşıdı. Atılan sloganların ardından yapılan konuşmalarla etkinlik sona erdirildi.

* Nantes'de de Partizan aynı pankartla katılım sağladı. ATİK taraftarlarının da olduğu etkinlik başarılı bir şekilde sonlandırıldı.

* Nancy'da düzenlenen etkinliğe ATİK ve Partizan taraftarları da katıldı.

İsveç

Covid-19 salgınının önlemlerinin kaldırılmasının ardından, geniş katılımlarla ülkenin her bir tarafında yürüyüşler yapıldı. ATİK üyeleri de yürüyüşte yerlerini aldı.

Belçika

Bir dakikalık saygı duruşu, yapılan konuşmalar ve enternasyonal marşın bitimiyle kitle yürüyüşe geçti. Yürüyüş Belçika ATİK de katıldı. "Yaşasın 1 Mayıs", "Bij Yek Gulan", "Es lebe 1. Mai", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma" ve "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm" yürüyüş boyunca en çok atılan sloganlar oldu.

İsviçre

Zürih'te 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. Alanda Partizan pankartının yanı sıra Yaşasın MLM-Yaşasın 1 Mayıs" yazılı TKP-ML-TİKKO-KKB-TMLGB imzalı pankart da açıldı.

İngiltere

Londra'da 1 Mayıs coşkulu bir şekilde kutlandı. Covid pandemisinden kaynaklı 2 yıldır yapılmayan geleneksel 1 Mayıs yürüyüşü, coşkulu bir şekilde gerçekleşti. Marks'ın kütüphanesi önünde toplanan farklı gruplar slogan ve marşlarıyla 1 Mayıs'ı kutladılar. Trafalgar Meydanı'nda yapılan konuşma ve atılan sloganlarla etkinlik sonlandırıldı.

ATİK 26. Kongresi Gerçekleştirildi

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) 23-24 Nisan tarihlerinde Almanya'nın Frankfurt şehrinde 26. Kongresini gerçekleştirdi. Önümüzdeki dönemin siyasi perspektifinin tartışılıp karar altına alınan kongrede geçmiş dönem faaliyetleri değerlendirildi ve yeni organlar seçildi. Kongre delegelerin büyük çoğunluğunun hazır olmasının ardından açılış, saygı duruşu ve divan seçimiyle başladı. Gündem maddelerin onaylanmasının ardından ATİK Eşbaşkanı **Süleyman Gürcan** açılış konuşmasını gerçekleştirdi. Ardından Konsey tarafından hazırlanan siyasi perspektif yazısının okunması ve tartışılması na geçildi.

Tartışmalar devam ederken kongreye katılan kurum temsilcileri de kongreyi selamlayıp gündeme dair konuşmalarını gerçekleştirdi. Sarı Yelekliler Strasbourg temsilcisi, MLPD, SYKP Avrupa, Tevgera Ciwanen Şoreşger, Yeni Kadın birer konuşma gerçekleştirdi. Komintern ve sanatçı Mehmet Ali Alabora kongreye mesaj sundu.

Siyasal perspektif tartışmasında gelen yoğun öneri ve eleştiriler doğrultusunda Konsey tarafından yapılan toparlamadan sonra ekleme ve önerilerle perspektif delegelerin oylarıyla kabul edildi. Devamında Genel Konseyin üç yıllık faaliyetlerini değerlendirdiği faaliyet raporu okundu. Tartışmalar kongrenin ikinci gününde de devam etti.

İkinci gün 1915 Ermeni soykırımının başlangıç tarihine denk gelen 24 Nisan vesilesiyle soykırımda hayatını kaybeden milyonların anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından ATİK'in hazırladığı Ermeni Soykırımını lanetleyen bildiri okundu. Kongreye katılım sağlayan Gazeteci Hayko Bağdat da konuya dair bir konuşma gerçekleştirdi.

Faaliyet raporlarının tartışılması, mali raporun sunulması ve denetim raporunun okunmasının ardından raporlar oylamaya sunuldu ve onaylandı. Kongre, 26. Dönem ATİK Genel Konseyi ve Denetim Kurulu'nu seçti. İki gün süren kongre, "1915 Ermeni Soykırımı'na" atfedildi.

PUSULA

Kapitalist-Emperyalist Sistem Yıkımdır

Bugün yaşanan yoksulluğun, sefaletin, toplumsal çürümenin ve yozlaşmanın sorumlusu kapitalist-emperyalist sistemdir. Kapitalizm, her şeye meta gözüyle bakar. Bu sömürücü egemen sistemde her şey pazar ve kâr içindir. İşçi ve emekçilerin ihtiyacına göre bir üretim, kapitalizmin ruhuna aykırıdır. Kapitalizm çevre kirliliğidir, doğanın tahribatıdır. AKP koalisyon iktidarı döneminde daha da artan HES'ler, maden-taş ocakları vb. tüm faaliyetler bu yıkıcı ve tahripkar rolü oynamaktadır. Burjuva egemenlik sisteminin hizmet diye yaptığı birçok şey kâr amaçlıdır. Bir avuç zengini daha da zengin etme çabasıdır. Bu azınlığın zenginliği arttıkça on milyonların yoksulluğu daha da derinleşmektedir.

Yine rekabet, kapitalist-emperyalist sistemin doğasında vardır. Rekabetin olduğu yerde daha fazla sömürü vardır. Daha fazla sömürü de gelişmiş teknolojiyi zorunlu kılar. Tüm bunlar da işsizliğin çığ gibi artmasına yol açar. Bu yaşananlar dönemsel bir süreçle açıklanamaz. Çünkü krizler, haksız savaşlar, işgaller kapitalist-emperyalist sistemin mayasında vardır. Bu nedenle sistemi teşhir etmek, anti-emperyalist mücadelede yoğunlaşmak tüm ilerici ve devrimci güçlerin görevidir.

Tarihe bakalım; Tüm toplumsal değişimlerin ve gelişmelerin temelinde ezilenlerin mücadelesi ve bu mücadelenin tarihsel koşullar içinde oynamış olduğu devrimci rol vardır. Köle ve serf emeği üzerinde kurulan imparatorluklar, krallıklar bu mücadeleler sonucunda tarihin çöplüğüne gömüldüler. Kapitalist-emperyalist burjuvaların kaçınılmaz sonu da böyle olacaktır. Ama bu kendiliğinden olmayacaktır. Çağımızın toplumsal değişiminin motor gücü olan proletaryanın öncülüğünde ve devrimden menfaati olan diğer güçlerle kurulan ittifaklarla olacaktır. Dolayısıyla enternasyonal proletaryanın, ezilen ulus ve halkların emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı mücadelede ileriye doğru atacakları her adım değerlidir, anlamlıdır.

Enternasyonal proletaryanın tarihsel olarak yaratmış olduğu kazanımların yeniden kaybı sadece devrim, sosyalizm ve komünizm yürüyüşünde yaşanan geçici bir yenilgi ve kırılmadır. Bu yenilgilerden ders çıkarmak, çıkarılan dersler ışığında inatla, ısrarla mücadeleye kilitlenmek enternasyonal proletaryanın önünde bir görev olarak durmaktadır.

Devrimin özneleri için en büyük düşman, karamsarlık ve umutsuzluktur. Çünkü karamsarlık ve umutsuzluğun olduğu yerde sağlıklı bir ideolojik mücadeleden, geliştirici, ön açıcı

inceleme ve araştırmadan söz edilemez. Tüm bu görevler, devrim perspektifiyle hareket eden militan bir duruşla başarılabilir ancak. Güncel bağlamda her öznenin bu eksenli sorgulamalar yapması aynı zamanda yapılmayan, yerine getirilmeyen tüm görevlerin ideolojik, siyasal, örgütsel nedenlerinin doğru bir tarzda anlaşılmasına hizmet eder. Evet, devrimcilik bir yaşam tarzıdır. Sorgulamak ise onun gelişim dinamiğidir. Bu nedenle sorgulamayı asla elden bırakmamalıyız. Özellikle proletaryan partisinin tüm özneleri için her 24 Nisan, her 18 Mayıs aynı zamanda güçlü bir sorgulamayı ve özeleştiriyi de içermelidir. Kendini aşan, güçlü sıçramalara zemin yaratan özeleştiril yaklaşımlar derin sorgulamaların eseridir. Yüzeysel veya sonuçlardan hareketle yapılan övgü veya mahkumiyetler kavraticı, geliştirici pratiklere hizmet etmez. Aslolan bilimsel yöntemlerle elde edilen sonuçlardır.

Keza hem tarihi tecrübelerde hem de güncel bağlamda diğer devrimci ve komünist partilerin süreçlerini değerlendirme ve pratiklerinden öğrenme konusunda da aynı yaratıcı ve sorgulayıcı yolu izlemeliyiz. Söz gelimi yazılı basınımda çıkan röportajları veya çevirisi yapılan makaleleri bu sorgulayıcı, kavrayıcı ve eleştirel gözle okumalıyız. Enternasyonal proletaryanın ve diğer ilerici-devrimci güçlerin süreçlerini doğru bir tarzda anlamaya, onlardan öğrenmeye ihtiyacımızın olduğu bir süreçten geçiyoruz.

Proletarya partisinin ellinci kuruluş yılında önder Kaypakkaya yoldaşın gerçekleri olgularda arayan bilimsel tutumuna sıkı sıkı sarılmalıyız. Yeniye ulaşmak, yeniye inşa etmek ancak eskylene, sürece yanıt olmayana karşı mücadele etmekle, onu terk etmekle mümkün olabilir. Yenilenmeyen başarısız olur. Durağan olan öngörülü davranamaz, gelişmelere ayak uyduramaz. Tüm bunların yaşandığı yerde yeni bir tarih yaratılamaz.

Bu nedenle devrimci özneler değişimin temel dinamikleri olmalıdır. Her koşulda değişerek değiştirme eylemine kilitlenmelidirler. Toplumsal gelişmelere, kitlelerle ilişkilene pratiklerine bu perspektifle yaklaşmalıdırlar. Pratik çalışma içinde olan her özne şu gerçeği kavramak zorundadır: Kendimizi ne kadar yenilersek, güncel gelişmelere müdahalede o kadar güçlü oluruz. Kitlelerle temas kurmada, söylemlerimizde o kadar güven verici ve ikna edici oluruz. Bu durumu gerçeğin diliyle konuşmak olarak da tanımlayabiliriz. Elbette ki yalnız söylemler yetmez. Asıl olan söylemleri eyleme dönüştürme iradesidir.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Armenak Bakır: Ermeni milliyetine mensup 1953 doğumlu olan Armenak Bakır, 13 Mayıs 1980'de Elazığ Karakoçan'da polisle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü. Bakır; bir eylem için gittiği İzmir'de polisle çatışarak düşmanın eline geçmişti. Ağır işkenceler sonunda Buca Hapishanesi'ne götürüldü. Yoldaşları, dış çektirme bahanesiyle jandarma denetiminde hastaneye götürülen Armenak Bakır'ı başarılı bir şekilde hastaneden kaçırdı. Firardan sonra çeşitli alanlarda görev aldı. 13 Mayıs 1980'de Kaypakka-ya'nın ölüm yıldönümünde bir polis komiserini cezalandırmak için gittiği Elazığ'ın Karakoçan'da köyden dönüşte kurulan pusuda polisle girdiği çatışmada toprağa düştü.

Haydar Çakmak: Mazgirt-Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl Ağa denilen bir muhbirin ihbarı sonucu Pag yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981 tarihinde şehit düştü.

Bozan Yaylası Şehitleri
Dersim-Çemişgezek Bozan Yaylası'nda 9 Mayıs 1985'te tarihinde **Ağa Şimşek ve Kenan Bozkurt** çatışmada şehit düştü.

Sekerman Şehitleri
Dersim'in Mazgirt ilçesinde işbirlikçi Muhtar Kemal, halk ordusunun almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırılır. Başarıyla tamamlanan bu eylem sonrasında gerilla birliğinin yeri tespit edilir ve roket ve bomba saldırısı düzenlenir. Saldırı sonucu gerillalardan **Gürsel Çelebi** yaralı ele geçirilerek işkencece katledilirken, **Gülseren Ağgöl** çatışmada şehit düşer.

Mehmet Yaşar: 1968 yılında Diyarbakır Dicle'de doğan Mehmet Yaşar Dersim Nazımiye'de Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de şehit düştü.

Hasan Tanrıverdi: İşçi bir ailenin çocuğu olan Hasan Tanrıverdi 10 Ocak 1964'te Muş-Varto'da dünyaya geldi. Ekonomik koşullardan kaynaklı

ailesi Almanya'ya işçi olarak gitti. Kaypakkaya düşünceleriyle Berlin'de tanıştı. Geçirdiği beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de ölümsüzleşti.

Eyüp Güllen: 1972 Maraş doğumludur. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde TMLGB içinde örgütlendi. 1993 yazında halk ordusuna katıldı. 11 Mayıs'ta bir gerilla birliği, Dinar Köprüsü'nden geçme hazırlığı içerisindeyken öncü grubun geçişi belirlenen sürede gerçekleşmeyince oluşan iletişimsizlik nedeniyle üçüncü grup köprüye yaklaştığında öncü grup gelenleri düşman sanarak ateş açtı. Eyüp Güllen burada yaşamını yitirdi.

İbrahim Bozkurt: 1937 yılında Malatya Kürecik, Harunuşağı köyünde dünyaya geldi. 1960'larda Almanya'ya gitti. Yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak 5 Mayıs 1998'de yaşamını yitirdi.

Emel Kılınç: 1979 Dersim Ovacık doğumlu olan Emel Kılıç, ilk ve ortaokulu Ovacık'ta, Lise'yi Erzincan Hemşirelik Okulu'nda okudu. Üçüncü sınıfta tutuklanarak Erzurum Kapalı Hapishane'de kısa bir süre kaldı. Okulunu Ankara'da bitirdikten sonra 2000 yılının yaz aylarında halk ordusuna katıldı 15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Haydar Arğal: Aktif mücadelesine gençlik faaliyeti ile başlamıştır. Amed, Erzincan ve Dersim'de görev alan Arğal, 2011 yılında gerillaya katıldı.

Murat Tekgöz: 1987 Elazığ doğumlu Murat Tekgöz Kaypakkaya düşünceleri ile üniversiteyi okuduğu Dersim'de tanışmış, Dersim'de yerel çalışmalarda aktifleştikten kısa bir süre sonra 2013 yılında Halk Ordusu saflarında yerini almıştır.

Arğal ve Tekgöz, 6 Mayıs'ı 7 Mayıs'a bağlayan gece Dersim Merkeze bağlı Askasor (Okurlar) köyü kırsal alanında yaşanan çatışmada şehit düştü.

Çelişmelerin Yer Değiştirmesi ve Birbiri Üzerindeki Etkileri (3/3)

İnsan yaşamı ve yaşamını devam ettirmek için yaptığı üretim, madde-düşünce diyalektiğinin günlük yaşamdaki yer alış biçimidir. Biz, yine de sorunun daha iyi anlaşılması için “uç”lardan örnekler verelim: “Uç” örneklerinden birine, yaklaşık 5 bin yıl önce yapılan Mısır Piramitleri örnek olarak verilebilir. Piramitler sıradan bir bakışla taş yığınların üst üste dizilmesi olarak görülebilir. Ama, o taşlar, salt taş değil, her yönüyle bir düşüncenin, maddileşmiş ve maddeye dönüştürülmüş halidir. Buna madde düşünce özdeşliği (birliği) de denir.

Ve daha yakın zamanda, CERN (Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi)’in halk arasında “tanrı parçacığı” olarak da adlandırılan atom altı parçacıkların (Higgs bozonu) bulunması ya da emin olunması, büyük patlamanın sırrını açığa çıkarmış olduğu gibi, aynı zamanda Einstein’ın “izafiyet teorisi”nin deneysel doğrulanması da olmaktadır.

Bu, insan düşüncesinin maddeye dönüşümüne en güzel örneklerinden biridir. Düşünce maddeye böyle dönüşüyor. Orada çarpışanlar elbette düşünce değildir. Ama, onu çarpıştıran düşünce-dir. Bu düşüncenin maddeye dönüşüm halidir. Bilincin nesneye verdiği yeni bir nitelik ve onu yeniden üretmesidir. Bu kadar uzaklara bile gitmemize gerek yoktur. İnsanın kendi maddi yaşamını üretmesi için maddenin kendisine biçim vermesinin adı budur. Çünkü bu değişimin içinde, doğanın kendiliğinden değişiminden farklı olarak bilinç vardır. Yine, bir mimarın bir binayı çizmesi ve sonra o çizimin binaya ya da herhangi bir maddi esere dönüşmesi, düşüncenin maddileşmiş halidir. Ve bu örnekler, daha da çoğaltılabilir.

Aslında bunlar, her gün gerçekleşen ve maddenin hareketinin insan beynine yansımaları ve insanın yaşamını yeniden üretmek için, en gelişmiş madde olan beynin ürünü olan düşünce ve bilinci tekrar pratiğe dönüştürmesi, maddeye biçim vermesi ve onu kendi gereksinimleri doğrultusunda değiştirmesinin kendisi de bilincin maddeye dönüşümüdür. Marx’ın da belirttiği gibi; “*bilinç, bilinçli varlığın ürünüdür*”. “*Dünyada (ya da bildiğimiz, tasavvur ettiğimiz evrende) maddeden başka bir şey yok-*

“Lenin’in İki Taktik ve diğer yapıtları okunmadan, sadece Marx ve Engels okunarak, 1905 ve sonrasında doğan yeni sorunlar çözülmezdi. Sadece 1907’nin Materyalizm ve Ampriokritisizm’ne sahip olmak, Ekim Devrimi öncesi ve sonrası ortaya çıkan yeni meseleleri çözmeye yetmezdi...”

tur”dan başka bir şeyin olmasını beklemek, maddenin ürünü olan düşüncenin kendisini de maddeden ayrı ele almak idealizmdir.

Bu bağlamda, mekanik materyalistler (dogmatikler) ile maddenin niteliğinin bir kez değişip bir daha değişmez olduğunu kabul eden pozitivistler ile de akrabalıkları vardır. Pozitivistler, gerçeği olgularda ararlar, ancak olguların değişmezliğini kabul ederek, bilincin maddeyi dönüştürmesi ve değiştirmesi, bu bağlamda onu yeniden üretmek nesnenin yeni bir nitelik kazandığını reddederler. Aynı, bizim mekanik materyalistlerimiz gibi. “Düşüncenin maddeye dönüşümünü” pratikte yaşayıp, pratikte bu gerçek olguyu yok saymak, pozitivistlerinde gerisine düşmek anlamına geliyor.

Ayrıca, Mao; “**Pratik Üzerine**” makalesinin daha ikinci paragrafında, insanın pratik faaliyetinin belirleyiciliğini yazar: “*Marksistler her şeyden önce*

insanın üretimdeki faaliyetini en temel pratik faaliyet olarak, insanın bütün diğer faaliyetlerinin belirleyicisi olarak görürler.”¹⁸

Mao’nun “düşünce maddeye, madde düşünceye dönüşebilir” dediği yerde, düşüncenin içinde kitlelerin hareketini görürsünüz. Teorinin kitleler içinde ete-kemiğe bürünmesi, teorinin kitleleri kucaklaması ve kitlelerin bu teoriden aldıkları güçle harekete geçmesi ve koşulları kendi lehlerine değiştirmeleri... Mao’da düşüncenin maddileşmiş halidir bu. Düşüncenin başka türlü maddileşmesinin olanağı var mı? Mao, Buda heykelciklerinin önünde diz çökmediğine göre, Mao’nun da sorunu bu açıdan ele aldığını çıkarsamak çok mu güç? Mao’da idealist monizm değil, materyalist monizm vardır.

Bu konu daha da uzatılabilir. Özellikle Engels’in “**Doğanın Diyalektiği**” eseri, bu tür örneklerle doludur. Engels, bunu, kendi çağının “natüralist”lerine

karşı materyalist diyalektik anlayışını açıklamak için yapmak zorunda kalmıştı. Doğa’da olmayan ve kapitalizmle birlikte ortaya çıkardığı “sanayi” faaliyetini, insanın faaliyetlerine örnek olarak verdikten sonra, yukarıda alıntılarımız belirlemeleri yapmaktadır.

Marx ve Engels’in dönemlerinde maddeye daha fazla ağırlık vermelerinin fazlasıyla nedenleri vardı ve bu gerekliydi de. Bunun nedenlerini Engels açıklıyor. Aynı şekilde sosyalist inşaa sürecinde Mao’nun da düşünceye daha fazla ağırlık vermesini zorunlu kılan bir koşullar bütünlüğü vardı. Mao’da bunu yaptı.

Marx ve Engels maddeye ağırlık verirken, onun yansımaları olan düşüncenin rolünün ne olduğunu da esas olarak vurgulamışlardır. Mao’da, düşüncenin madde üzerindeki etkisi üzerinde daha fazla dururken, diyalektik materyalist felsefenin temel ilkelerini göz ardı etmemiştir.

Lenin'de “**Materyalizm ve Ampirikritisizmi**” yazarken, Rus idealistlerinin düşünceyi öne çıkaran ve toplumsal varlığı reddeden anlayışlara karşı toplumsal varlığın rolü üzerinde daha fazla durması, dönemin bir gereksinimiydi.

Lenin, “**Felsefe Defterleri**” notlarında, materyalist diyalektiği 16 madde olarak açıklamaya çalışırken, şeylerin aynı zamanda kendi karşıtına dönüşmesini soru işaretiyle parantezlemiştir. ¹⁹

Mao ise, Lenin'in koyduğu o soru işaretini kaldırarak, “şeyler kendi karşıtına dönüşebilir” şeklinde maddenin hareketini devam ettirerek, “çelişmenin özdeşliğinin ikinci anlamı” olarak tamamlamıştır. Materyalist diyalektiğin gelişmesi de böyledir. Bir yandan maddenin hareketinin sonsuzluğu savunulacak, öbür yanda ise, hareketin önüne engel çıkarılıp, “sonlu” yapılacaktır.

Materyalist diyalektik bu değildir. Materyalist diyalektik; maddenin hareketinin kendisi ve onun çelişmelerinin

incelenmesinin bilimidir.

Zıtların birbirine dönüşümü sadece Mao'da değil, Engels ve Lenin'de de vardır. Her ne kadar Lenin, “**Felsefe Defteri**”nde bu konuyu soru işaretiyle noktalasa da bu Lenin'in tam düşünce-sini yansıtmamaktadır: “Karşıtların iki kutbu kendi terslerine dönüşürler, gerçek hata, hata gerçek olur.” ²⁰

Mao, Marksizm'in kurucu ve ustalarının eserlerinin ortaya çıkmasıyla ilgili şöyle diyor: “*Lenin'in İki Taktik ve diğer yapıtları okunmadan, sadece Marx ve Engels okunarak, 1905 ve sonrasında doğan yeni sorunlar çözülmezdi. Sadece 1907'nin Materyalizm ve Ampirikritisizm'ne sahip olmak, Ekim Devrimi öncesi ve sonrası ortaya çıkan yeni meseleleri çözmeye yetmezdi. O zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için, Lenin Emperyalizm, Devlet ve Devrim ve diğer eserleri yazdı. Lenin'den sonra, Leninizm'in İlkeleri ve Leninizm'in Sorunları'nı yazmak, gericilerle uğraş-*

mak ve Leninizm'i korumak için Stalin gerekli idi. İkinci savaşın sonunda ve Japonya'ya karşı Direniş Savaşının başında Pratik Üzerine ve Çelişki Üzerine'yi yazdık. Zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için yazılmaları gerekli idi.” ²¹

Düşüncenin, maddenin en yüksek hareketi olduğu gerçeği göz ardı edildiğinde, düşüncenin madde üzerindeki etkisi ya küçümsenerek mekanikçi bir yaklaşım sergilenir ya da madde-düşünce diyalektiği ve birbiri üzerindeki etkileri doğru bir şekilde açıklanamayacağı gibi, düşüncenin maddenin kendi ürünü olduğu gerçekliğinden de sapılır. Böyle bir yöntem izlendiğinde Marksizm'in kurucuları ve diğer ustaları arasında da niteliksel düşünce farklılıkları ortaya çıkarılmaya çalışılır. Nasıl ki, Marx ve Engels'in görüşleri arasında “fark” varmış gibi gösterilmeye çalışılıyorsa, Lenin, Stalin, Mao'nun görüşleri arasında da böyle bir ayırım yaratılmaya çalışılıyor. Enternasyonal proletaryanın

öğretmenlerinin birbirinden “farklı” açıklamaları, fark değil zenginlik ve Marksizm'i geliştirme olarak ele alınmalıdır.

Bu konuda Stalin'den de aktarmalar yapalım: “*Dünyada düşünsel ve maddesel görüngülerin var olduğu kuşkusuzdur; ama hiçbir suretle bunların birbirlerini reddettikleri anlamına gelmez. Tersine, düşünsel olanla maddesel olan bir ve aynı görünümün ayrı iki şeklidir; bunlar birlikte var olurlar ve beraber gelişirler; aralarında sıkı bir bağ vardır: Öyleyse bunların birbirlerini reddettiklerine inanmamız için hiçbir neden yoktur. Böylece düalizm denen öğreti, temelinden yıkılmış olur. Düşünsel ve maddesel olmak üzere, iki ayrı biçimde, birleşik ve bölünmez bir doğa çıkıyor ortaya, doğanın gelişiminin, böyle görülmesi gerekir.*” ²²

Stalin'den aktardığımız bu uzun alıntıda ifade edilenler, doğa ve düşüncenin birbirinden kopmaz ama iki ayrı biçimde birbirini tamamlayan iki yaşam olduğunu ileri sürmesi, mekanik materyalistçileri kızdırması gerekir. Çünkü, Stalin iki farklı yaşamdan, madde ve düşünsel yaşamdan söz ediyor. Ve tabi ki, Stalin, burada, bir gerçeğin daha ortaya çıkmasına vesile oluyor: Mekanik materyalizm ile madde ve ruhun (tanrısal) varlığını kabul eden düalizm, farklı bulvarlardan felsefi açıklamalarda bulunsalar da sonuçta aynı kulvarda buluştukları görülebilir.

Mao'nun diyalektik materyalizmi ve onu geliştirmesinin teorik ve pratik ayakları, sağlam yere basıyor. **(Bitti)**

Dipnotlar

18- Mao, C.I, sf. 376, Aydınlık Yayınları

19- Bkz. Lenin, Felsefe Defterleri, sf. 180, 9. Madde

20- Aktaran Lenin, MA, sf. 156, ayrıca bkz. Anti-Dühring, sf. 172

21- Mao Zedung, Sovyet İktisadının Eleştirisi, sf. 123, açMao

22- J.V. Stalin, C.I, sf. 333-334, İkinci Basım, İnter Yayınları

Yaşasın Enternasyonal Dayanışma! Zafere Kadar Sebat Et!

Filipinler Komünist Partisi Merkez Komitesi bir mesaj göndererek “Merkez Komitesi ve Filipinler Komünist Partisi (FKP) üyelerinin tamamı 50. kuruluş yıl dönümü vesilesiyle Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Merkez Komitesi’ne, yönetici komitelere, kadrolarına ve üyelerine proleter dayanışmanın kardeşçe selamlarını iletiyor” dedi.

Açıklamada “FKP, TKP-ML’nin, Kürt halkının ulusal baskıya karşı devrimci mücadelesiyle yakın işbirliği içinde, Türkiye işçi sınıfının ve ezilen halklarının devrimci mücadelesine önderlik etme ve ilerletme konusunda daha büyük bir kararlılıkla 50. yıldönümünü kutlayacağına inancı tamdır. Marksizm-Leninizm-Maoizm ve onun öncüsü İbrahim Kaypakkaya’nın teorik çalışması ve devrimci pratiğinden ilham alan TKP-ML’nin, sadece Türkiye tarihinin değil, tüm dünyanın devrimci değişimi yolunda sebat etmeye devam edeceğinden eminiz” denildi.

Nepal Komünist Partisi (Devrimci-Maoist) Merkez Komitesi de yaptığı açıklamada “Türkiye Komünist Partisi-ML’nin kuruluşunun 50. yılı kutlanmasının, partinin tüm kadrolarına ve üyelerine, şehitlerin asil hayallerinin çizdiği yolda ilerlemeleri için ilham

vermesini diliyoruz. Türkiye Komünist Partisi-ML, tüm proleter ve devrimci güçleri kendi önderliği altında toplayıp ve dünya devriminin bir parçası olarak ülkelerinde devrimi muzafer kılmak için zafer kazanacaktır” dedi.

Afganistan Komünist (Maoist) Partisi gönderdiği mesajda “Sizi, tüm komünist (Marksist-Leninist-Maoist) hareketi ve ülkenizdeki devrimci ve emekçi kitleleri, Partinizin kuruluşunun ellinci yıldönümünün şanlı vesilesiyle selamlıyor ve tebrik ediyoruz. Partinizin elli yıllık cesur mücadelesi, dünya çapındaki devrimci komünistler için bir ilham ve cesaret kaynağı olmuştur” dedi ve şöyle devam etti: “Her iki ülkemizdeki halkların derin kültürel ve tarihi ilişkileri vardır. Bir ülkede devrimci hareketin büyümesinin diğer ülke üzerinde önemli bir olumlu etkisi olacaktır. Bu konunun kabulü ve deneyimlerimizin birbirimiz için öneminin farkına vararak, birbirlerinin deneyimlerinden öğrenmek için taraflarımız arasındaki yakın işbirliğini ve ilişkiyi güçlendirmekle ilgileniyoruz.”

Maoist Devrimci Birlik-Sri Lanka da bir mesajla 50. Yılı kutladı. “Sri Lanka’dan devrimci enternasyonalist selamlar!” denilerek başlayan açıklama şöyle devam etti; “TKP-ML’den birçok

yoldaş, Türkiye’deki halk savaşı ve devrim için kahramanca hayatlarını feda ediyor. Ayrıca hala bazı yoldaşlar gerici esaretin elinde işkence ve baskıyla karşı karşıyalar. TKP-ML’nin ve onun kurtuluş gerilla ordusu TİKKO’nun önderliğinde kitleler, dünya proletarya devriminde kilit rol oynayan gerici Türkiye hükümetine karşı cesurca devrimci savaş yürütüyorlar. Kuşkusuz Türkiye’deki gerici, kapitalist egemen sınıfa karşı zafer kazanacaklardır. Bu yoldaşları ve TKP-ML’yi büyük bir saygıyla anıyoruz. Maoizmin rehberliğinde gerçek kurtuluş için çalışan devrimci halkı büyük bir saygıyla onurlandırıyoruz. TKP-ML’nin kurucu lideri olan İbrahim Kaypakkaya yoldaşın anısını büyük bir saygıyla anıyoruz.”

Yurtsever Demokratik Sosyalist Parti-Tunus da açıklamasında “Tunus’tan, PPDS adına- Yurtsever Demokratik Sosyalist Parti adına ve Tunus’taki tüm komünistler ve Marksist-Leninistler adına. Sizi tebrik ediyoruz sevgili yoldaşlar. Mücadelenin 50. yılını kutlarken sizi tebrik ediyoruz. Partinize ve mücadeleye tam dayanışmamızı, tam desteğimizi ifade etmek istiyoruz” denildi.

“1 Mayıs’ı Kazanacağız!”

Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Merkez Komite yaptığı açıklama ile 1 Mayıs’a çağrı yaptı.

Açıklamada kapitalist emperyalist sistemin aşırı kâr hırsının ürünü olan Covid-19 pandemisi, dünya çapında beş milyondan fazla insanın ölümüne neden olduğu ve ölenlerin çoğunun yoksul, aşıya ve sağlığa erişimi olmayanlar olduğu belirtilerek “Bu anlamıyla pandemi bir kez daha emperyalist kapitalist sistemin insanlık ve halk düşmanı karakterini ortaya koymuş durumdadır” deniliyor.

Devamında kapitalist emperyalist sistemin, işçi sınıfı ve halk düşmanı yüzünün emperyalist Rusya’nın Ukrayna’ya yönelik işgal saldırısında da görüldüğünün altı çizilerek şöyle devam edildi; “Bu gerçeklik bizlere 1 Mayıs alanlarında sadece emperyalist işgal ve saldırılara, haksız savaşlara yönelik mücadelemizi yükseltmemizi değil aynı zamanda, işçi sınıfının ve ezilen halkların sömürüden, baskıdan ve bağımlılıktan kurtuluşunun yolunu gösteren komünizm ideolojisini savunma; emperyalist burjuvazi ve yerli uşaklarının MLM bilimine yönelik ideolojik saldırılarına karşı güçlü bir yanıt olma görevini de yüklemektedir.”

Açıklama şu şekilde sona eriyor; “1 Mayıs, TC’nin başta Rojava olmak üzere her türden ilhak ve işgal saldırısına dur demenin, başta Kürt halkı olmak üzere, halka yönelik saldırganlığa karşı durmanın, her türden ulusal baskıya karşı çıkmanın adı olarak ele alınmalıdır.

1 Mayıs, kadın ve LGBTİ+ katillerini aklayan erkek yargı sistemine karşı öfkemizi haykırmanın, patriarkaya karşı mücadeleyi daha da yükseltmenin günü olarak ele alınmalıdır.

1 Mayıs, halk gençliğine dayatılan geleceksizliğe karşı örgütlenme ve “isyanı her tarafa yayma” günü olarak ele alınmalıdır.

1 Mayıs, komprador kapitalizmin doğa ve çevreye yönelik rant saldırılarına, yağma ve talanına karşı direnen köylülerle dayanışmanın, mücadeleleriyle birleşmenin günü olarak ele alınmalıdır.

1 Mayıs, başta Alevi inancı olmak üzere, ezilen inançlara yönelik inkar, baskı ve aşışılama karşı durmanın, bu mücadelelerle dayanışmanın aracı olarak ele alınmalıdır.

1 Mayıs, işçi sınıfı ve emekçi halkın yoksulluk, açlık ve sefaletle mahkum edilerek kazanma umudunun kırılmak istenmesine karşı açığa çıkan enerji ve öfkesiyle birleşmenin ve sınıf kinini doğru hedefe yöneltmenin günü olmalıdır.”

TC'nin İşgal Saldırıları: Gerilla Direnişi Neyi Değiştirebilir?

Ortadoğu coğrafyasını en fazla ilgilen-diren meselelerin başında, TC devleti-nin gerilla alanlarına ve Rojava'ya yö-nelik saldırıları gelmektedir. Sorun salt TC'nin "sınır ötesi" operasyonu değıl-dir. TC açısından Kürt halkı başta olmak üzere devrimci yurtsever dinamiklerin alanını daraltmak, kendi deyimleri ile hareket alanına kilit vurmak ve darbele-mektir.

Avaşın-Zap-Metîna alanları tesadüfi seçilmiş alanlar değildir. Daha önceki saldırıların ardından stratejik anlamda yapılan saldırıların bir devamı niteliğindedir. Teknolojik üstünlük ile gerillaya karşı istikrarlı bir başarı sağlanmış ol-madığından kaynaklı, hava saldırıları ve indirmelerle alan hakimiyeti kurmaya yönelik bir çaba söz konusudur. Geril-la karşısında yaşanan hezimete rağmen TC, KDP yönetimi altındaki topraklarda ısrarla alan hakimiyetini genişletme ve sağlamlaştırma amacı gütmektedir.

Bunun sağlanması için ihanet kulva-rında kulaç atan KDP ve Barzani yöneti-mini kendisine daha fazla yedeklemiştir. KDP, artık TC devletinin kumandası al-tında faal olan bir aygıtı dönüşmüştür. İhanette sınır tanımamaktadır. Barzani ailesinin ve aşiretinin tek emeli, bölge zenginlikleri üzerinden palazlanmaktır ve şartlar elverdiğince kompradorlaşma yönelimine girmektedir.

Gerilla alanları güneyden Barzani güçlerince, kuzeyden ve havadan TC güçlerince kuşatma altındadır. Pençe se-risine bağlanan TC işgallerinin en temel amacı ise Rojava-Şengal hattı ile gerilla alanı arasındaki karasal iletişimi kes-mektir. Tüm saldırıların en temel hede-fi kısa vadede buna hizmet etmektedir. KDP, gerilla ile yaşanan fiziksel çatış-malardan tutalım, gerillaya gönderilen tüm yardımlara el konulmasına kadar her türlü askeri yönetime başvurmaktadı-r. Bununla yetinmemektedir. TC tüm katliam ve işgallerinin sebebi olarak ger-illanın varlığını göstermekte, bu siyase-ti Kürdistan Bölgesel Yönetimi (KBY) ve Rojava halkına yaymak için elinden geleni ardına koymamaktadır. Tabiri ca-izse Kürt halkının başına ne geliyorsa, gerilla ve Kürt ulusal özgürlük hareketi yüzünden geliyormuş(!)

İşgal altındaki Kürt bölgelerinde sür-

dürülen direnişin ulusal bir direnişe dö-nüşmemesinde, KDP'nin yarattığı kirli siyasetin önemli bir payı bulunmaktadır. Bu temelde KDP güçleri, MİT'le sıkı bağ içerisinde ve sürekli bir görüş-me trafiği yaşanmaktadır. Geçen yılın son ayında ve bu yılın başlarında yapı-lan gizli görüşmelerin deşifre olmasıyla birlikte gerilla alanlarına işgal hareketi başlatacakları ortaya çıkmıştı. Kürt de-mokratik kamuoyunun tüm çağrılarına kulak tıkayan KDP yönetimi, ihanette ısrar ettiğini ortaya koymuş ve işgal sal-dırısına ortak olmuştur.

Kürt halkı, TC'nin saldırılarından büyük oranda rahatsızdır ve direnişle-riyle, eylemleriyle bunu ortaya koymak-tadır. Sadece Rojava ve T. Kürdistanı'n-da değil, KBY halkı da saldırılara karşı durmaktadır. Pilav almayı hesaplayan KDP'nin eldeki bulgurdan bile olacağı ihtimali giderek güçlenmektedir.

Şengal'e yönelik saldırılar

"Pençe" serisine bağlanan sözümona askeri operasyonlarda bir diğer etmen de Şengal hattıdır. Şengal, Rojava gibi tarihsel bir kazanımın ifadesidir. Öz savunma güçlerinden demokratik bir sistemin inşa edilmesine kadar bir dizi kazanım, Şengal'de inşa sürecini yaşa-maktadır. Ezidi halkı, son tahlilde ter-cihini gerilladan yana, kazanımlardan yana yapmıştır. KDP'nin bu kazanımlara saldırması, Ezidi halkının büyük direnişi ile geri püskürtülmüştü. Ancak saldırılar daha üst bir düzeyde Irak devleti üzerin-den geliştirilmektedir. TC ve KDP gibi Irak devleti de özünde gerillanın direni-şine, demokratik kazanımların savunul-masına karşı durmaktadır. Bu bağlamda TC'nin Irak devletinin toprak bütünlüğü diye tabir edilen egemenlik alanlarına açıktan saldırmasına karşı elle tutulur bir girişimde bulunmamaktadır. Aksine, Şengal'e saldırı girişimlerinde buluna-rak TC'nin sahada elini güçlendirme siyasetini gütmektedir. Saldırı yanında Şengal etrafına örülen duvar ile Şen-gal, Rojava'dan yalıtılacak ve yalnızlığa mahkum edilerek zorla Irak devletine "dahil edilmesi" tasarlanmaktadır. Bu, Şengal halkının, Ezidilerin demokratik haklarının gasp edilmesi anlamına gele-cektir.

Bir diğer husus ise bölgede yeniden yeşeren DAİŞ çetelerine karşı savun-masız bırakma siyasetinin pratiğe geçi-rilmesidir. DAİŞ'in Irak ve KDP güç-lerine yönelik saldırıları karşısında ne KDP'nin ne de Irak devletinin esaslı bir karşı duruşu bulunmamaktadır. Yine bu güçlerin, özellikle TC devletinin Ezidi halkına karşı olan tutumları ortada iken, yeniden Ezidi halkından kendi öz örgüt-lülüklerinin dağıtılmasını istemek, en yalın haliyle yeni işgale karşı teslimiyet çağrısıdır.

Rojava'ya dönük saldırılar

TC'nin Avaşın-Zap-Metîna ve Şen-gal hattı yanı sıra, saldırılarını yoğun-laştırdığı bir diğer hat Kobanê-Min-biç-Şehba-Ayn İsa ve Til Temir hattıdır. Özellikle Hristiyan halkının paskalya bayramlarına denk gelen dönemlerinde Til Temir ve çevresi yoğun saldırılara maruz kalmıştı. Minbiç ve çevre köyleri ile Ayn İsa çevresine yönelik saldırı-ların arttığı gözlenmektedir. Farklı inanç, azınlık ve uluslardan halkların öz güçle-ri ile yapılan direniş duvarı aşılmış de-ğildir. Kuzey Doğu Suriye toprakların-da TC ve güdümündeki çetelerin askeri çalışmaları aralıksız devam etmektedir. Keşifleri ile hava saldırıları temelinde suikastlere devam edilmekte, sınır köyleri ve belli şehirlere yönelik hava saldırısı şeklinde taktik saldırılar yapılmaktadır. Bölgede istikrarın bozulması, halkın göçe zorlanması ile ekonomik ka-rışıklıkların artırılması tasarlanmaktadır.

Dünya çapındaki çelişkilerin bölgeye yansımaları

TC, gerillaya saldırırken dünya çapın-da süren emperyalist dalaşların bölgeye etkileri de kendi kulvarında seyir izle-mekte, genel ve yerel çelişkileri birbir-lerini tetiklemeye devam etmektedir. Rusya'nın Ukrayna işgali Ortadoğu'yu etkileyecek süreci beraberinde getirmiştir. Askeri işgalin ardından enerji alanın-da yeni hamleler ile emperyalistler arası dalaş giderek kızışmaktadır. Enerji ala-nında yaratılmaya çalışılan "yeni eksen" tartışmasının odak noktasında yine Orta-doğu yer almaktadır. Petrol fiyatlarında-ki artış ve yine petrol üretiminin yeniden yükseltilmesi ile yeni bir müdahale söz

konusu olmaktadır. Bunun anlamı açıktır, emperyalist kutuplar daha üst sevi-yede bir savaşa hazırlık yapmaktadırlar. Ek olarak söylenebilir ki, İran'ın yeni-den nükleer anlaşma masasına geri dön-mesi ile birlikte karşılıklı pazarlıklara, Rus-Ukrayna savaşı üzerinden farklı bir yaklaşım sergilenecektir.

Rusya, bir yandan Ukrayna işgal saldırısına devam ederken diğer yandan Suriye'deki mevcut durumun kendi sey-rinde sürmesi için belli çabaları mevcut-tur. İsrail'in Suriye'ye yönelik saldırı-larına karşı görüşmelere başlamışken, Filistin'e yönelik saldırılarına ise sessiz kalmaktadır.

Ukrayna işgali, dünya çapında oldu-ğu gibi gıda ve enerji fiyatlarının yeni-den yükseleceği, yoksulluğun ve göçle-rin artacağı bir süreci tetiklemektedir. Özellikle tarımsal ve sanayi üretiminin içine gireceği darboğazın şimdiden gö-rüldüğü bir süreç yaşanmaktadır. En temel hammaddeleden petrol ve gaz fiyatlarına, tahıl ürünlerinden sanayi ürünlerine kadar yüzde 50'leri aşan fiyat artışları kapımıza dayanmıştır. Ortado-ğu açısından hemen hemen tüm ülkele-rin iç politikalarına yansımaları olacak bu duruma karşın bölge işbirlikçi devletle-rinin "kendince" hazırlıkları mevcuttur. Bu bağlamda "eskinin düşmanlarını" yeni dostluk bahçelerinde buluşturan gelişmeler mevcuttur. Türk devleti İsrail ile, Rusya Suudi Arabistan ile, Mısır ve daha birçok Arap devletinin İsrail ile giriştiği "normalleşme" seyrinin iki ne-deni vardır. Bir nedeni emperyalist da-laşlarda "dost" kazanmak, bir diğeri ise halkların uyanışlarını engellemek, olası isyanları bastırmak adına geniş ittifaklar yaratmak.

Ekonomik anlamda yaşanan darbo-ğazın aşılabilmesi, dünya çapında mev-cut emperyalist paylaşımların yeniden dizayn edilmesi için savaşların kaçınıl-mazlığı bir kez daha görülmektedir. Or-tadoğu coğrafyası bakımından egemen-lerin bölge üzerinden kurmak istedikleri hegemonya ve ortaya çıkan savaş hali ile birlikte ezilen kesimlerde mayalanan isyan halinin paralel bir biçimde gelişt-iğini görmek gerekir. Oldukça yaygın bir coğrafyada tarihsel olarak ortaya çıkmış dinsel, ulusal, mezhepsel çelişkilerin

yanı sıra, tüm zamanların ortak çelişkisi olan ekonomik çelişkilerde (ezen ezilen çelişkisi olarak okumak gerekir) bir derinleşme mevcuttur.

Ortadoğu’da ezilenler yoksullaşmanın, sömürülmenin, mevcut talanın emperyalistlere kurban edildiğini daha fazla derinden hissetmektedir. Dağınık mücadeleler/karşı koyuşlar kıvılcımlarla sınırlıdır. Gelecekte olacak patlamalara, büyük halk isyanlarına gebe bir coğrafyada, ezenlerin kendi hanelerinde yürüttükleri siyasetlerin odağında askeri savaşa hazırlık vardır. Bu savaş egemenler arası dalaşa olduğu kadar ezilen halk kitlelerinin isyanına karşı yapılan askeri bir hazırlıktır.

Gerilla direnişinin önemi

Bu çerçevede TC devletin KDP işbirliği ile yeniden başlattığı işgal saldırısının gerilla tarafından kırılmasının, ezilen halklar nezdinde bir etkisi olmaktadır. Yüksek askeri teçhizata rağmen 40 yıldır gerilla direnişinin kırılmaması bir yana, günümüzde bölgede en büyük direnişin yine gerilla tarafından sağlanması ezilen halklara umut aşılamaktadır. Emperyalist kutupların bu direnişi kendi çıkarlarına göre dizayn çabaları bir yana, esas karakteri sebebiyle ezilenler lehine bir umut ışığı olarak görülmesi ne emperyalist kutupların ne de bölgedeki işbirlikçi devletlerin maruz görebilecekleri bir durumdur.

Aynı durum Rojava Devrimi için de geçerlidir. Halkların, ezilen kitlelerin lehine gelişen bir sürece tahammül edilememekte, bastırma-yoketme-dezenforme etme refleksi ile süreç örülmektedir. Her iki emperyalist kutup esasta gerilla direnişi ve Rojava Devrimi’nin kazanımlarına karşıdır. Ancak birbirleri ile olan dalaşları, şimdilik halkların kazanımlarına yönelik büyük saldırıları önlemektedir.

Gerillanın direnişi bu anlamda sadece Kürt ulusu içinde saflaşmaları ve netleşmeleri beraberinde getirmemektedir, aynı zamanda genel Ortadoğu halklarına direnişi aşılamaktadır. Bu durum her TC saldırısının püskürtülmesinde giderek daha fazla büyümektedir. Bundan dolayıdır ki, KDP ve TC gerilla alanına saldırırken, Irak Şengal’e sefer hazırlığı yapmakta, Suriye rejimi Rojava’da iç karışıklıkları körükleme siyaseti gütmektedir. Saldırıları bu anlamda daha kapsamlıdır.

Bir diğer yanı ile gerilla direnişi Türkiye ve Kürdistan coğrafyasında faşizme karşı sürdürülen mücadelenin en diri yanını oluşturmaktadır. Diğer bölge güçlerinin KDP ihaneti ile birlikte gerillaya ve Rojava’ya yüklenmeleri, bir anlamda TC’nin egemen kliklerine bir “yardımına koşma” halinin yansımasıdır. Zira AKP-MHP kliğinin mevcut ülke yönetimi giderek daha fazla zora girmektedir.

Metîna-Zap-Avaşın yenilgisi bu iktidarın daha fazla sıkışması anlamına gelmektedir. R.T.Erdoğan’ın bölgede İsrail’den Suudi Arabistan’a kadar, tüm kapıları aşındırmasının temel nedeni, gerilla karşısında yaşanan başarısızlık ile içerde çanları çalan ve ekonomik darboğazın getireceği isyanlardır.

Ülkede ekonomik durum içler acısı bir halde iken yoksullaşmanın getirdiği hoşnutsuzluğun birleşik mücadele etrafında somut güce dönüşmesi, Kürt ulusuna ve gerillaya yönelik gelişen saldırıların aynı karşı koyuş çerçevesinde boşa çıkarılması, anın görevleri arasındadır.

Gezi ile yüzeye vuran birinci dalgayı, Kobanê ile sınırları parçalayan bir hale dönüştüğü sürecin tecrübelerinden daha derinlikli sonuçlar çıkarılmaktadır. Önümüzdeki süreçte dipten daha büyük dalgalar yüzeye vuracaktır. Gerilla direnişi bu süreci tetiklemektedir. İşçi direnişleri, kadınların özgürlük mücadeleleri, halkın yoksullaşmaya karşı horurdanışları dünden daha sıkı birbirleri ile bağlantılı hale gelmiştir.

8 Mart ve Newroz ile yeniden ve yeniden ayağa kalkan ezilenler, 1 Mayıs ile süreci taçlandırmıştır. Giderek yoksullaşmayı ve sömürüyü daha fazla hissedilen işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma şiarları daha geniş bir kesimi kapsamaktadır.

Dün yüzeye vuran dalga, bölgede önemli sarsıntılar yaşattı. Dipten gelen dalga yarın yüzeye vurduğunda büyük yıkımlara neden olacaktır. Yıkılan ezen kesimler olacaktır. Bu inançla birleşik mücadeleye tüm imkanlarımızla seferber olmak, gerilla ruhu ile tüm alanlarda seferber olmakla dipten gelen dalgayı yüzeyde karşılayabiliriz.

Yıkılan biz değil, egemenler ve onların dümen suyunda yüzen revizyonistler ve reformistler olacaktır. Gerilla direnişi değiştirmekte, netleştirmektedir. Proletarya partisi, 50 yıllık birikimle ve bu temelde gelişen süreçte yer alarak geleceği örgütleme görevi ile karşı karşıyadır.

Gezi Davası; İktidarın Korkusunun Dışa Vurumu!

Gezi davasında 25 Nisan’da kararı açıklayan mahkeme tek tutuklu Osman Kavala’ya ağırlaştırılmış müebbet hapis; Mücella Yapıcı, Çiğdem Mater, Hakan Altınay, Mine Özerden, Can Atalay, Tayfun Kahraman ve Yiğit Ali Ekmekçi’ye 18’er yıl hapis cezası verdi. Aynı zamanda tutuksuz yargılananların tutuklanmasına karar verdi.

Gezi davasının da mahkeme tarafından verilen kararları da hukuk zemininde tartışmanın anlamı olmadığı açıkça ortadadır. Öncesinde beraat verilmiş, tekrar ortaya getirilip ceza yağdırılması hukuk tartışmasının gereksiz olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Göstere göstere nispet yaparcasına verilen cezaların esas olarak politik yönünü okumak gerçeği tartışmamıza neden olacaktır. Bu gerçeklik dava üzerinden milyonların katılım sağladığı Gezi İsyanı’nın ana hatlarına yönelik bir saldırının sonucudur. Nedir bu ana hat? Çelişkileri ve talepleri farklı olsa da milyonlar Gezi’de birleşik mücadele ile taleplerini birlikte dile getirmiş ve iktidarı hiçbir şeyin korkutamadığı kadar korkutmuştur. Üzerinden 9 yıl geçmesine rağmen halen gündemde olmasının nedeni budur.

İktidar, Gezi davasının esas nedenini karar duruşmasının hemen ardından Erdoğan’ın dava ile ilgili yaptığı değerlendirmede açıkça ortaya çıkarmıştır. Erdoğan “*Gezi olaylarıyla ilgili kararla yargımız, vicdanları rahatlatmakla kalmamış, aynı zamanda benzer niyetleri taşıyanlara da hukuk ve adalet dersi vermiştir*” sözleriyle esas hedefin ne olduğunu ortaya koymuştur.

Her tarihsel direniş, mücadele ezen ve ezilenlere önemli dersler ve brikimler bırakmaktadır. Gezi İsyanı da böyledir. Bu deneyim gelişen ve gelişmekte olan mücadelelerde kendi yerini almaktadır.

Gezi gücünü kitlelerin birlikte sokağa çıkmasından almaktaydı. Bu sokağa çıkma hali, egemen kliklerin (iktidar-muhalefet) en büyük korkusunu oluşturmaktadır. Sokağa çıkmayı yasaklamaya çalışan bir iktidar ve sokaktan uzak durulmasını telkin eden muhalefet yan yana durmaktadır. Davada verilen kararların hemen ardından iktidarın sokak uyarısına, muhalefet “tepki verelim ama sokağa çıkmayalım” açıklamaları ile ortak olmaktadır.

Türkiye, milyonların yoksullaştığı ve giderek yoksulluğun tüm kesimlere yayıldığı bir dönemden geçmektedir. Aynı zamanda Kürt ulusuna karşı başlatılan imha

ve inkâr politikalarının yükselerek devam ettiği bir dönemi yaşamaktayız. Pandemi ile birlikte artan hak gaspları, işsizlik, yoksulluk, işçi ve emekçilerin yaşam savaşının her geçen gün zorlaşması, gençlerin geleceğinin çalınması, kadın ve LGBTİ+’ların kazanımlarının geri alınmaya çalışılması, Kürt ulusuna yönelik yükselen şiddet, iktidarın sistematik geliştirdiği özel saldırı politikalarının bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. İktidar her alanda topyekûn bir savaşa girmiştir. Dolayısıyla her alanda savaşa girmiş bir iktidarın karşısında durmanın yolu Gezi İsyanı’nın ana hattı olan çeşitli taleplerin birarada mücadele etmesinden geçmektedir.

İktidar kitleler karşısındaki çaresizdir

Gezi İsyanı’nın bıraktığı kalıcı izler, iktidarın bu izlere yönelik sürekli bir saldırısını da beraberinde getirdi. İktidar, Gezi’nin halkın inançlarına yani dine saldırı olduğu, dış mihrakların oyunu olduğu vb. yalanları defalarca gündeme getirdi. İtibarsızlaştırmaya çalıştı. Ama istediğini elde edemedi.

Diğer bir taraftan iktidar, Gezi İsyanı dönemindeki çaresizliğini unutamamaktadır. Kitleler karşısında şaşalı gücünün yerle bir olduğunu gören iktidar, davalarda bir nevi intikam almaya çalışmakta, çaresizliğini unutmaya ve unutturmaya çalışmaktadır. Erdoğan’ın konuşmasındaki “benzer niyetleri taşıyanlar” söylemi önümüzdeki sürecin sert geçeceğine işaret etmektedir. İktidar kendini buna göre hazırlamaya çalışmakta, sembol olmuş davalar (Kobanê, Gezi) üzerinden kitlelere mesaj vermek istemektedir.

Aradan 9 yıl geçmesine ve bu 9 dokuz yılda artan baskı ve yasaklamalara rağmen korkusunu bastırmaya çalışmaktadır. İşçi ve emekçilerin yükselen mücadelesi, Kürt ulusunun direnişi, kadınların, LGBTİ+’ların, gençliğin sokaktan vazgeçmemesi, Gezi İsyanı’nda gördüğü korku filmini iktidar açısından tekrar başa sarmaktadır. Önümüzdeki dönemde açlık ve yoksullukla birlikte itirazların artacağı ortadadır. Bu itirazların tüm kesimlerle farklı taleplerin birlikte hareket etmesi ihtimali uyuklarını kaçırmaya devam etmektedir. Tam da bu noktada iktidarın zayıflığı ortaya çıkmaktadır. Bu zayıflık kendini Gezi İsyanı’nda, Kobanê Serhıldanı’nda da kitlelerin karşısında açığa çıkarmıştır.

PÊŞEROJA AZAD | ÖZGÜR GELECEK | Sayı 260

Nisan Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. Yönetim Yeri: Katip Mustafa Çelebi Mahallesi Tel Sokak No: 25 Kat: 3 Daire: 9 Beyoğlu/İstanbul Tel: 0212 293 73 76 Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Vedat Yeler
Baskı: Kuzey Veb Ofset Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tayakadın Yassıören Cd. No: 75/1 Tayakadın Köyü Arnavutköy/İstanbul Tel: 0212 682 61 62 Küçükköy V.D. 6010823413 YAYGIN SÜRELİ - ISSN: 2148-7367
Twitter | ozgur_gelecek Facebook | ozgur.gelecek.gazetesi

Kitlel ve Coşkulu 1 Mayıs!

2022 1 Mayıs'ı Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda işçi sınıfı ve emekçilerin, AKP-MHP faşist blokunun sömürü ve zulüm politikalarına karşı kitlel ve coşkulu bir şekilde alanları doldurduğu bir güne ev sahipliği yaptı.

Faşizmin içinde debelendiği ekonomik krizin faturasını işçi ve emekçilere kesmesine, yağmur gibi yağın zamlara, hayat pahalılığına, işten atmalara ve düşük ücretle çalıştırmaya karşı işçi sınıfı, coğrafyamızın dört bir yanında alanları doldurdu.

2022 1 Mayıs'ına damgasını vuranın, farklı toplumsal kesimlerden geniş bir yelpazede işçi ve emekçilerin, ezilenlerin, kendi talepleriyle sokağa taşın gerçekliği olduğunu söylemek mümkün. KHK ile işten çıkarılanlar, sendikalaşma mücadelesi yürüttükleri için kapı önüne konulan işçiler, insanca çalışma koşulları isteyen sağlık çalışanları, özel sektörde çalışan öğretmenler, mühendisler, üretici köylüler, doğa ve ekolojiyi savunanlar kısacası toplumun tüm kesimlerinin, AKP-MHP iktidarının rant ve sömürü politikalarından mağdur olanların meydanlara aktığı bir gündü 1 Mayıs!

Pandemi bahanesiyle iki yıldır yasaklanan 1 Mayıs, ezilen emekçi yığınların bu süre içinde yaşadıkları sorunlara karşı biriktirdikleri öfkeyi dışa vurduğu bir güne ev sahipliği yaptı. 2022 1 Mayıs'ı, pandemi öncesinde gerçekleştirilen 1 Mayıs'lara kıyasla coşkusu, kitleliliği ve katılımındaki çeşitliliği ile çok daha ileri bir noktayı yakaladı. İşçi ve emekçilerin, Kürt halkının, Alevilerin, kadın ve LGBTİ+'ların, gençlerin kısacası ezilenlerin, 1 Mayıs günü açığa çıkardığı tablo, AKP iktidarının 2015 darbe girişimi ile yarattığı korku ikliminin dağılmaya yüz tuttuğunu ve kitlelerin mücadeleye daha fazla ısındığı, sokağa daha fazla yöneldiğine dairdi.

2022 1 Mayıs'ının, 8 Mart'ta kadın ve LGBTİ+ özgürlük hareketinin geliştirdiği ve Kürt ulusunun Newroz'da bir adım ileri taşıdığı direniş serisine eklenen bir halka olduğunu söylemek mümkün. Diğer yandan yaygınlık anlamında değilse de

militanlık ve katılım bağlamında Türkiye ve T. Kürdistanı birlikte düşünüldüğünde Newroz'un kitleliliğinin yakalanamadığını da ifade etmek gerekir.

2022 1 Mayıs'ı, AKP iktidarının Gezi davası eliyle ezilen emekçi kitlelere, iktidara tepki duyan dirençli toplumsal kesimlere yönelik gözdağına verilen bir yanıt niteliği de taşıdı. Nitekim kutlandığı her yerde, 1 Mayıs'ın en öne çıkan vurgu ve sloganlarının Gezi İsyanı/davasına yönelik olması da bunun bir işareti olmuştur. İşçi sınıfı ve emekçiler, Gezi davasında verilen cezalardan korkmadığını, geri adım atmayacağını ve mücadeledeki kararlılığını Gezi'yi savunarak/sahiplenerek ortaya koydu.

1 Mayıs aynı zamanda uzun sayılabilecek bir aradan sonra devrimci-demokratik, yurtsever güçlerin, canlı kitlel katılımına sahne oldu. Kitle hareketinin giderek yüzeye vurmasına paralel bir şekilde devrimci güçlerin de gerek moral gerekse de örgütsel anlamda giderek toparlandığı görüldü.

2022 1 Mayıs'ına gerek batıda gerekse de T.Kürdistanı'nda Kürt ulusal özgürlük hareketinin ciddi bir hazırlıkla ve önceki

yıllara kıyasla yoğun bir şekilde katılım gösterdiğini de not düşmek gerekir. Yurtsever güçlerin yoğun katılımı, işçi sınıfı içinde gerici-sarı sendikalar eliyle yaratılan sosyal şovenizmin parçalanması bağlamında önemli tutum olmuştur.

Ankara özgülünde olduğu gibi, birçok yerde yasaklara rağmen 1 Mayıs'ın kutlanması adına ortaya konulan duruşun gelecek açısından da umut verdiğini kaydetmek gerekir. Yasağa rağmen Taksim talebinin hala diri olduğunu da.

1 Mayıs mücadeleyi parlamento ve yasal sınırlar için ele alan hareketlerin de ciddi bir katılımına sahne oldu. Medya aracılığıyla önemli bir tanınırlık, popülerlik yakalayan bu hareketlerin bir kısmının yurtsever ve devrimci güçlerle yan yana durmasını bir olumluluk olarak görmek gerekir. Diğer yandan kitlelerin beklenti ve değişim isteğine de devrimci güçlerin yeterince yanıt olamadığına dair de bir veridir bu durum. Kitlelerin sıklıkla ifade ettiğimiz dipte biriken öfkesi giderek yüzeye daha fazla vurmaktadır ki; bu durum devrimci politik öznelerin daha fazla insiyatif alması ve daha güçlü çıkışlar yapma-

sını da gerekli kılmaktadır.

2022 1 Mayıs'ının birleşik güçler açısından bir yılı geride bırakan mücadele deneyimini yeterince yansıtmadığını da kaydetmek gerekir. Farklı toplumsal kesimlerden ezilen emekçi kitlelerin AKP-MHP iktidarına karşı 1 Mayıs meydanlarında yan yana geldiği bir "an"da birleşik mücadelenin özneleri güçlü bir aktör ve merkez olarak varlığını ortaya koymalıydı.

2022 1 Mayıs'ı sendikal hareketin sınıfla kurduğu ilişkiye dair de bir tablo sunmuştur. Yıl boyunca pek çok yerde kimi zaman sendikalara rağmen doğrudan onları karşısına alarak kimi yerde ise sendikalardan tamamen bağımsız bir şekilde mücadele eden ve çoğu yerde de kazanım elde eden işçilerin bu gerçekliği, 1 Mayıs alanında da karşılık buldu. İşçiler, farklı örgütsel formlar ve biçimler altında 1 Mayıs'taki yerini alarak bir bakıma sendikal harekete yönelik tutumlarını da ortaya koymuş oldular. Bu tablonun devrimci-demokratik güçlerin işçi sınıfı içindeki çalışmalarının gelişmesiyle değişeceği ve sendikaların işçiler için daha ciddi bir çekim merkezi haline getirilebileceği açık.

2022 1 Mayıs'ı hareketimiz açısından da moral tazelediğimiz, coşkuyu katladığımız, yeni güçlere ulaştığımız bir süreci barındırmıştır. Hazırlık ve çalışmalara erkenden başlamak, sürecin kolektif bir şekilde örgütlenmesi, tabanımızla doğrudan, birebir temas kuran bir çalışma tarzını tercih etmemiz isabetli olmuştur.

Bu, gerek faaliyet yürüten bizler gerekse de kitlemizde politik bağların ve karşılıklı etkileşimin gelişmesi bağlamında olumlu bir tabloyu açığa çıkarmıştır. Nitekim temas ettiğimiz kitlenin çağrımıza büyük oranda karşılık vererek 1 Mayıs'taki yerini aldığını söylemek mümkün. "Halk Kazanacak" şiarı etrafında kolektif örgütlediğimiz çalışma, önümüzdeki dönem açısından önemli bir deneyimi açığa çıkardı.

Büyük bir coşku ve direniş ev sahipliği yapan 1 Mayıs'ın sinerjisini şimdi 18 Mayıs'a taşıma zamanıdır!